

2026 • QUARTER 1 • SOUTH PACIFIC DIVISION

Children's Mission

**A Special
Decision**

ရပ်ဝေးမြေခြားကလေးများသတင်း

၂၀၂၆ ခုနှစ် ပထမသုံးလပတ်

တောင်ပစိဖိတ်ဒေဝီဇ်

ချစ်သောဥပုသ်စာဖြေဆရာ/ဆရာမများ

ဤသုံးလပတ်မှာ တောင်ပစိဖိတ်ဒေဝီဇ် ပဲဖြစ်ပါတယ်။ တောင် ပစိဖိတ် ဒေဝီဇ်ဟာနိုင်ငံ ၁၉ မြော်လင့်ခြင်းသတ္တမနေ့ အသင်းတော် ရဲ့ သာသနာလုပ်ငန်းတွေကို ကြီးကြပ် ရပ်ကိုင်ပေးထားပါတယ်။ အဲဒီနိုင်ငံနဲ့ နယ်မြေတွေကတော့ အမေရိကန် ဆမိုအာ၊ သြစတြေးလျ၊ ကုတ်ကျွန်းများ၊ ဖီဂျီ၊ ပြင်သစ် ပေါ်လီနီးရှား၊ ကီရီ ဘတ်စ်၊ နာဥူ ရှု နယူး ကယ်လီဒိုနီးယား၊ နယူးဇီလန်၊ နီဥူအဲ၊ ပါပူအာ နယူးဂီနီ ပစ်ကန်ကျွန်း၊ ဆမိုအာ၊ ဆော်လမွန်ကျွန်းများ၊ တိုကီလောင်၊ တွန်ဂါ၊ တူဗားလူ၊ ဗာနူအာတူ ဝေါလ်လစ်နှင့် ဖူကျူးနား တို့ပဲဖြစ်ပါတယ်။

ဒီတောင်ပစိဖိတ်ဒေဝီဇ်မှာ လူဦးရေ ၄၅.၅ သန်းနေထိုင်ပြီး၊ သတ္တမနေ့ ဥပုသ်အသင်းသား ၈၂၄,၆၄၇ ဦးရှိပါတယ်။ ဆိုလို တာက လူ ၅၅ဦးမှာ မြော်လင့်ခြင်း တစ်ဦးနှုန်းရှိပါတယ်။ ဒီသုံးလ ပတ်အတွင်း နောက်ဆုံးဥပုသ်နေ့မှာ ကောက်ခံမယ့် အထူးလူ့ဒါန်း ငွေရဲ့ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းကို အောက်ပါ ပရောဂျက် ၄ခုကို ထောက်ပံ့ ဖို့သုံး စွဲမှာဖြစ်ပါတယ်။ ဝေါလ်လစ်ကျွန်းမှ လွမ်းမိုးမှုဗဟိုဌာန (Center of influence) ပါပူအာ နယူးဂီနီနိုင်ငံ၊ ကိုင်နန်တူမြို့ရှိ အိုမာဥရာ မြော်လင့်ခြင်းသာသနာပြုကျောင်း (Omaura Adventist School of Ministry) ဆော်လမွန်ကျွန်းစုမှ ကလေးများ ကျန်းမာ ရေးပရောဂျက်၊ ဗာနူအာတူနိုင်ငံမှ ကလေးများ ကျန်းမာရေး ပရောဂျက် တို့ဖြစ်ပါ တယ်။ ဒီသုံးလပတ်အတွင်း သင့်ရဲ့ ဥပုသ်နေ့ကျောင်းအတန်းကို ပိုမိုစိတ်ဝင်စားစရာ ကောင်းအောင် ပြုလုပ်ချင်တယ်ဆိုရင်၊ သာသနာပြုဇာတ်လမ်း တစ်ပုဒ်ချင်းစီ

အတွက် ဓာတ်ပုံများ၊ ဗီဒီယို များနဲ့ အခြားသင်ထောက်ကူပစ္စည်းများကို ကျွန်ုပ်တို့ ပြင်ဆင် ပေးထားပါတယ်။ ပိုမိုသိရှိလိုပါက တောင်ပစိဖိတ်ဌာနရဲ့ အချက် အလက် များနှင့် လုပ်ဆောင်ချက်များ PDF ကို bit.ly/spd-2026မှာ ဒေါင်းလုဒ်လုပ်နိုင်ပါတယ်။ [facebook.com/mission quarterlies](https://facebook.com/missionquarterlies) မှာရှာနိုင်ပါတယ်။ ကျေးဇူးပြု၍ သတိထားရမှာကဖော်ပြပါ ဇာတ်လမ်းတွေကို ပုံနှိပ်ထားတဲ့အတိုင်း အတိအကျဖတ်ပြနေဖို့ မလိုအပ်ပါဘူး။ ဒီကလေးဇာတ်လမ်းတွေဟာ အသက် ၆ နှစ်ကနေ ၁၂နှစ်အထိ ကလေးမျိုးစုံအတွက် ရည်ရွယ်ထားတာမို့၊ သင့်ရဲ့ ဥပုဒ် နေ့ကျောင်း အတန်းထဲက ကလေးတွေရဲ့ အသက်အပိုင်းအခြားနဲ့ ကိုက်ညီမယ့် ဘာသာစကားနဲ့ ပါဝင်သည့် အကြောင်းအရာတွေကို လွတ်လပ်စွာ ညှိယူအသုံးပြုနိုင်ပါတယ်။

--o--

ဘုရားသခင်၏ အလင်းကို ဖြန့်ဝေသူ

**ဒေါ်ဗာလာအို၊
ဇန်နဝါရီ ၃**

ဝေါလ်လစ်နှင့်ဖူကျူးနား

ဒေါ်ဗာလာအိုသည်ကလေးလေးယောက်၏မိခင်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး၊မြေးလေးယောက်၏ကျေးဇူးတင်အပ်သူလည်းဖြစ်ပါသည်။ သူမသည် ကလေးများအတွက် မေတ္တာပြည့်ဝသူဖြစ်ကာ ခရစ်ယာန်ကျောင်းများတွင် နှစ်ပေါင်း၃၉နှစ်ကြာ သင်ကြား ပြသတဲ့ဆရာမတစ်ဦးလည်းဖြစ်ပါတယ်။ သူမဟာအသက်၁၆နှစ်မှစပြီး စတင်သင်ကြားခဲ့တာပါ။ ဒေါ်ဗာလာအိုဟာ ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာထဲက ပြင်သစ်နိုင်ငံရဲ့နယ်မြေ တစ်ခုဖြစ်တဲ့ ဝေါလ်လစ်ကျွန်းပေါ်မှာ နေထိုင်ပါတယ်။

ဒီကျွန်းပေါ်မှာ လူများကို ကူညီခေါင်းဆောင်ပေးတဲ့ ဘုရင်တစ်ပါးရှိပါတယ်။ ကျွန်းသားများဟာ ပြင်သစ်ရဲ့ စည်းမျဉ်းစည်းကမ်းတွေကိုလည်း လိုက်နာပါတယ်။

ဆိုလိုတာက လူတွေဟာ ဘုရင်နဲ့ ပြင်သစ်ခေါင်းဆောင်တွေ နှစ်ဖက်စလုံးရဲ့ စကားကို နားထောင်ကြရပါတယ်။ ကျွန်းကို ငြိမ်းချမ်းအောင်ထားဖို့ လူတိုင်းအတူ တကွ လုပ်ဆောင်ကြပေမယ့်၊ နောက်ဆုံးဆုံးဖြတ်ချက်ကိုတော့ ဘုရင်ကပဲ ချမှတ် လေ့ရှိပါတယ်။ နှစ်ပေါင်း ၁၈၀ ကျော်ကြာပြီဖြစ်တဲ့ အချိန်တုန်းက ခရစ်ယာန် သာသနာပြုများ ဝေါ်လ်လစ်ကျွန်းကို ရောက်ရှိလာခဲ့ကြပါတယ်။ ထိုစဉ်က ဘုရင် ဗိုလ်မှူးဟာ သူတို့သင်ကြားပြသခဲ့တဲ့ အရာတွေကို နှစ်သက်ခဲ့ပြီး၊ ဗတ္တိဇံမခံယူမီက ပထမဆုံးလူတွေထဲမှ တစ်ဦးလည်းဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ သူဟာခရစ်ယာန်တွေသာ ကျွန်း ပေါ်မှာ နေထိုင်ခွင့်ရှိတယ်ဟုကြေညာခဲ့သေးသည်။ နှစ်များစွာကြာပြီးနောက်၊ ဘုရင် တိုမတ်စီအမည်ရှိတဲ့ဘုရင်အသစ်တစ်ပါးဟာ သူ့လူတွေသမ္မာကျမ်းစာကို ပိုမို လေ့လာသင်ယူစေချင်တဲ့အတွက်၊ မတူညီအသင်းတော်ကို သူတို့ယုံကြည်တဲ့အရာ တွေကို လာရောက်ပြောပြဖို့ ဖိတ်ကြားခဲ့ပါတယ်။ ဒါဟာ ကျွန်းအတွက် အရေးပါတဲ့ အချိန်ကာလတစ်ခုပဲဖြစ်ပါတယ်။

ဘုရင်တိုမတ်စီရဲ့လက်ထက်တုန်းကဒေါ်ဗာလာအိုဟာခရစ်ယာန်ကျောင်းတစ်ကျောင်းရဲ့ကျောင်းအုပ်ဆရာမဖြစ်ပြီး၊ ဆရာများအတွက် သမ္မာကျမ်းစာ လေ့လာရေးအဖွဲ့ကိုလည်း ဦးဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ သူမဟာ ဘုရားသခင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်ကို လေ့လာရတာကို နှစ်သက်ပြီး အခြားသူတွေ ယေရှုကိုပိုမိုသိကျွမ်းလာစေဖို့ ကူညီရတာကိုလည်းဝမ်းမြောက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ကျွန်းပေါ်မှာဝမ်းနည်းစရာအဖြစ် အပျက်တစ်ခုဖြစ်ပွားခဲ့ပါတယ်။ သူတို့နိုင်ငံမှာဘယ်သူကအမှန်တကယ်တာဝန်ယူခေါင်းဆောင်မှုပြုသင့်သလဲဆိုတာကိုလူတွေစတင်ငြင်းခုံကြတာပါ။ ဘုရင်လား? ဒါမှမဟုတ် ပြင်သစ်ခေါင်းဆောင်တွေလား? သမ္မာကျမ်းစာလေ့လာရေးအဖွဲ့ထဲမှာတောင် ဘယ်သူကမှန်တယ်ဆိုတာကိုငြင်းခုံကြတော့၊ ဆရာများစွာဟာသူတို့နိုင်ငံကိုလာရောက်တာရပ်ဆိုင်းလိုက်ကြပါတယ်။ မကြာခင်မှာဒီ အဖွဲ့ဟာလုံးဝပျက်သုဉ်းသွားခဲ့ပါတယ်။ ဒါနဲ့ ၂၀၀၇ ခုနှစ်မှာ ဘုရင်တိုမတ်စီ ကွယ်လွန်သွားခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီနှစ်မှာပဲ စိတ်လှုပ်ရှားစရာကောင်းတဲ့ အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့ပါတယ်။ Seventh-day Adventist သာသနာပြုဆရာတစ်ပါး လာရောက်လည်ပတ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒါဟာသူ့ရဲ့ ပထမဆုံးကျွန်းကိုလာတဲ့ခရီးစဉ်ပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဒေါ်ဗာလာအိုနဲ့ သူမ မိသားစုဟာ သူ့ကိုတွေ့ဆုံရတာ ဝမ်းသာခဲ့ကြပြီး၊ သူ့ကို ချစ်ခင်စွာကြိုဆိုခဲ့ကြပါတယ်။ ကျွန်းပေါ်မှာ ဘုရားသခင်အကြောင်းပြောပြဖို့ လာရောက်တဲ့ ဧည့်သည်တွေဟာ ပထမဆုံး ဘုရင်ဆီသွားရောက်တွေ့ဆုံကြရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အခုတော့ ဘုရင်မရှိတော့ပါဘူး။ ဒါကြောင့် ဒေါ်ဗာလာအိုက သာသနာပြုဆရာကို ဘုရင်ရဲ့ အကူတစ်ဦးဆီ ခေါ်ဆောင်သွားခဲ့ပါတယ်။

ဘုရင်ရဲ့အကူကဘုရင်အသစ်ရွေးချယ်ပြီးတဲ့အခါမှပြန်လာကြပါလို့ပြောခဲ့ပါတယ်။ဒါပေမယ့် အခြားပညာရှိတဲ့ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးကဘာဖြစ်လို့ သာသနာပြုဆရာကပြန်ထွက်သွားပြီးအဲဒီအချိန်မှပြန်လာရမှာလဲ။ မှတ်မိကြလား၊ ဘုရင်က ဘုရားသခင်အကြောင်း မိမိတို့ယုံကြည်ချက်ကို မျှဝေဖို့ လူတိုင်းကို ကြိုဆိုတယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။ ဒါကြောင့် သာသနာပြုဆရာဟာ ဆက်လက်နေထိုင်ခွင့်ရခဲ့ပါတယ်။ သာသနာပြုဆရာဟာ အလုပ်ကို စတင်လုပ်ဆောင်ခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ သမ္မာကျမ်းစာတွေ့ဆုံပွဲတွေ စတင်ကျင်းပခဲ့ပြီး၊ ဒေါ်ဗာလာအိုကလည်း သူမရဲ့ဆရာမ အပေါင်းအသင်းများစွာကို လာရောက်ဖို့ ဖိတ်ကြားခဲ့ပါတယ်။ သူမကိုယ်တိုင်ဟာ Adventist တစ်ဦးမဟုတ်သေးပေမယ့်၊ စူးစမ်းသိချင်စိတ်ရှိပြီး လူတိုင်း သမ္မာကျမ်းစာကို ပိုမိုလေ့လာသင်ယူနိုင်ဖို့ စိတ်လှုပ်ရှားခဲ့ပါတယ်။တွေ့ဆုံပွဲတွေမှာ ဒေါ်ဗာလာအိုဟာ အံ့ဩဖွယ်ရာတွေကို သင်ယူလိုက်ရပါတယ်။ သေခြင်းဟာ အိပ်စက်ခြင်းနှင့်တူကြောင်း၊ ယေရှုပြန်ကြွလာမယ့်အကြောင်းနှင့် ဥပုဒ်နေ့ဟာ သီတင်းတစ်ပတ်ရဲ့ သတ္တမမြောက်နေ့ (စနေနေ့) ဖြစ်ကြောင်းကို သူမသိလိုက်ရပါတယ်။ဒါနဲ့ အံ့အားသင့်စရာ အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့ပါတယ်။ တစ်နေ့တော့ ဘုရင်ရဲ့သားဟာ ဒေါ်ဗာလာအိုရဲ့အိမ်ကို ဖြတ်လျှောက်သွားရင်း ထူးဆန်းတဲ့အရာတစ်ခုကို တွေ့မြင်လိုက်

ရပါတယ်။ အိမ်ထဲမှာ ရှိရင်းစွဲထားတဲ့ ရုပ်တုတစ်ခုဟာ အခုတော့ ခြံထဲမှာ ရောက်နေ တာကိုပါ။ သင့်ရဲ့ရုပ်တုကို ဘာလို့ရွှေ့ထုတ်လိုက်တာလဲ” လို့ သူကမေးပါတယ်။ ဒေါ်ဗာလာအိုက ပြုံးပြလျက် “ကျွန်မက ယေရှုကိုချစ်လို့ သူ့ကိုဖယ်ရှားလိုက်တာပါ။ သမ္မာကျမ်းစာမှာ ရုပ်တုတွေကို မကိုးကွယ်ရဘူးလို့ ဆိုထားပါတယ်။ ယေရှုကို ဝမ်းမနည်းစေချင်လို့ပါ” လို့ ပြန်ပြောခဲ့ပါတယ်။ သူမဟာ ဘုရားသခင်ကို မကျေမနပ် ဖြစ်စေတဲ့ အရာတွေကို စွန့်လွှတ်ခြင်းဖြင့်၊ သူမရဲ့အိမ်ကို ဘုရားသခင်၏ စည်းမျဉ်း အတိုင်းဖြစ်အောင် ထားရှိချင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒေါ်ဗာလာအိုဟာ သာသနာပြုဆရာပြောသလို “သမ္မာကျမ်းစာကို လိုက်နာ တဲ့အခါ သမ္မာကျမ်းစာကလွဲလို့ အခြားမည်သည့်အရာကိုမှ မလိုက်နာတဲ့” အသင်း တော်တစ်ခုကို တွေ့ရှိရတဲ့အတွက် ဝမ်းမြောက်ခဲ့ပါတယ်။ သူမဟာ ဗတ္တိဇံခံယူဖို့နှင့် သူမ၏နှလုံးသားကိုယေရှုအားအပြည့်အဝ ဆက်ကပ်ဖို့ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ပါတယ်။ အချို့လူတွေ မိတ်ဆွေတွေ၊ မိသားစုဝင်တွေတောင်မှ သူမရဲ့ရွေးချယ်မှုကို နားမလည် ကြလို့ အခက်အခဲတွေ ကြုံခဲ့ရပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒေါ်ဗာလာအိုဟာ သူတို့ကို ချစ်ခင်မှုကိုရပ်တန့်မသွားခဲ့ပါဘူး။ သူမတွေ့ဆုံရသူတိုင်းကို ယေရှုအကြောင်း ဆက်လက်မျှဝေခဲ့ပါတယ်။ ယနေ့အချိန်မှာ ဒေါ်ဗာလာအိုဟာ ဝေါ်လ်လစ်ကျွန်းပေါ် မှာ ဘုရားသခင်၏ အလင်းကိုဆက်လက်ဖြန့်ဝေနေဆဲပါ။ သူမ၏ကလေးတွေဟာ လည်း ယေရှုကိုလက်ခံယုံကြည်ခဲ့ကြပြီး၊ ဝေါ်လ်လစ်ကျွန်းပေါ်က လူများစွာတို့သည် လည်း ယေရှုကိုသိကျွမ်းလာကြမည်ကို ဆက်လက်ဆုတောင်းပေးနေပါတယ်။

ရေးသူ - ဆာပိုလီနာ ဗာလာအို

သင်၏သုံးလပတ်စာ သာသနာပြု ပရောဂျက် လှူဒါန်းငွေ သည် ဒေါ်မာလာ အိုကဲ့သို့သော လူများ၏ဘဝအပေါ် ကြီးမားတဲ့သက်ရောက်မှုရှိပါလိမ့်မယ်။ ထိုငွေ ကြေးသည် ဝေါလ်လစ်တွင် လူမှုအကျိုးပြုဗဟိုဌာန (center of influence) တည်ဆောက်ရန်ကူညီပေးမည်ဖြစ်ပြီး၊ Adventist များအား နယူးကယ်လီဒိုးနီးယား သာသနာပြုဒေသမှ လူများနှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့နိုင်ရန် အထောက်အကူပြုမည်ဖြစ်ပါသည်။

--00--

ဝမ်းမြောက်သော နှလုံးသား

**ဒေါ်တာရေဗို၊
ဇန်နဝါရီ ၁၀**

ဝေါလ်လစ်နှင့်ဖူကျူးနာ

ဒေါ်တာရေဗိုသည်အလုပ်ကနေအိမ်ကိုပြန်လာရင်းသာယာသောအသံတစ်ခု ကိုကြားလိုက်ရသည်။ ထိုအသံသည် သီချင်းသံဖြစ်သည်- သူမ၏ရပ်ကွက်အနီးရှိ လူအချို့သည် စပီကာများဖြင့် ဓမ္မတေးသီချင်းများကို သီဆိုနေကြသည်။ သူမသည် နားထောင်ရင်းယေရှုကိုယုံကြည်စိတ်ချရမှုအကြောင်းသီချင်းတစ်ပုဒ်သည်သူမ၏နှလုံးသားကို ထိမိသွားခဲ့သည်။ထိုသီချင်းသံများ မည်သည့်နေရာကလာသည်၊ မည်သူတို့သီဆိုနေကြသည်နှင့် မည်သည့်အတွက်ကြောင့်စုဝေးကြသည်ဆိုသည်ကို သူမ သိချင်သော်လည်းအလုပ်သွားရမည်ဖြစ်၍ဆက်သွားခဲ့ရသည်။ဒေါ်တာရေဗိုသည်ကလေးနှစ်ယောက်ရှိသောအလုပ်များသည့်မိခင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ယခင်ကငွေကိုင်အဖြစ်အလုပ်လုပ်ခဲ့ပြီး ယခုအခါ ပရိဘောဂဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် မန်နေဂျာအဖြစ်လုပ်ကိုင်နေသည်။ နေ့တိုင်း သူမသည် ထိုစပီကာများရှိရာကိုဖြတ်သန်းရပြီး နေ့တိုင်း

သီချင်းသံများနှင့် တစ်စုံတစ်ဦး သမ္မာကျမ်းစာမှ ဟောပြောနေသည်ကို ကြားရသည်။ သို့သော်လည်း သူမသည်တို့အကြောင်းကိုနားထောင်ရန်အချိန်မရှိပေ။

တစ်နေ့ တွင်ဒေါ်တာရေဗိုသည်ထိုသီချင်းဟောပြောမှုများမည်သည့် နေရာကလာသည်ကို သိရှိလိုက်ရသည်။ အထူးသမ္မာကျမ်းစာတွေ့ဆုံပွဲတစ်ခုမှ ဖြစ်သည်။ သူမ၏အိမ်နီးချင်း မက်ကေက သူမအားအတူတက်ရန် ဖိတ်ကြားသော်လည်း ဒေါ်တာရေဗိုက "ကျေးဇူးပါ။ မလိုက်တော့ဘူး။ ငါအလုပ်ရှုပ်နေတယ်" ဟု နှုတ်ဆက်ငြင်းပယ်လိုက်သည်။ နောက်ပိုင်းတွင် အခြားအိမ်နီးချင်း ဖီရာဖီယာကလည်း ဖိတ်ကြားပြန်သည်။ ဒေါ်တာရေဗိုက ထပ်မံငြင်းပယ်ကာ "ငါ့မှာအချိန်မရှိဘူး" ဟု ပြန်ပြောလိုက်ပြန်သည်။ သို့သော်လည်း ဒေါ်တာရေဗိုသည် ထိုတွေ့ဆုံပွဲများတွင် ဘာဖြစ်ပျက်နေသည်ကို စူးစမ်းလိုစိတ်များနေခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် သူမ၌အချိန်ပိုရသည့် ပိတ်ရက်တစ်ရက်တွင် သွားရောက်ရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်သည်။ သူမ ရောက်ရှိသည့်အခါ ဟောပြောဆရာနှင့် သူ၏မိသားစုက သူမအား ပြီးချွင်စွာဖြင့် ကြိုဆိုကြသည်။ လူတိုင်းက အလွန်ချစ်ဖို့ကောင်းသည်။ သူမသည် အိမ်မှာကဲ့သို့ပင် သက်တောင့်သက်သာခံစားရသည်။ တွေ့ဆုံပွဲများတွင် ဒေါ်တာရေဗိုသည် သမ္မာကျမ်းစာကို ပိုမိုနားလည်လာခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်သည် ဝေးကွာနေသူမဟုတ်၊ နေ့စဉ်နေ့တိုင်း ကိုးကွယ်ခြင်းဖြင့် သူမနှင့်နီးစပ်လိုပြီး အတိုကောင်းဆုံးမိတ်ဆွေဖြစ်လိုကြောင်း သိရှိရတာကို သူမနှစ်သက်ခဲ့သည်။ ခြောက်လတာ ယုံကြည်ခြင်းတွင် သင်ယူကြီးပြင်းပြီးနောက် ဒေါ်တာရေဗိုသည် အရေးကြီးသောဆုံးဖြတ်ချက်တစ်ခုကို ချမှတ်ခဲ့သည်။ ဗတ္တိဇံခံယူရန် ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ဝေါလ်လစ်ကျွန်းတွင် သတ္တမနေ့ အသင်းတော်သို့ ပထမဆုံးဝင်ရောက်သော လူငါးဦးအနက် သူမသည်လည်း တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်သည်။

သူမသည်အလွန်ပျော်ရွှင်ခဲ့သည်။ သို့သော်သူမ၏ခရီးသည်အမြဲတမ်းလွယ်ကူချောမောခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပေ။ သူမ၏မိသားစုဝင်အချို့က နားမလည်ကြဘဲ သူမအား

ကဲ့ရဲ့ကြသည်။ သို့သော် သူမသည် ကြင်နာတတ်သည့်စိတ်ထားကို ဆက်လက် ထိန်းသိမ်းထားပြီး သမ္မာကျမ်းစာထဲမှ သူမသင်ယူခဲ့ရသည်များကို ရှင်းပြရန် ကြိုးစားခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင် ပိုမိုခက်ခဲသည့် အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ကြုံတွေ့ခဲ့ရသည်။ ဒေါ်တာရေဗိုသည် လေဖြတ်ခဲ့ပြီး ဆေးကုသမှုခံယူရန် သူမ၏ကျွန်းမှ နယူးကယ်လီဒိုးနီးယားသို့ နောက်ပိုင်းတွင် ဩစတြေးလျသို့ ထွက်ခွာခဲ့ရသည်။ ထိုအချိန်သည် ကြောက်စရာကောင်းသော အချိန်ကာလဖြစ်သော်လည်း သူမသည် ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်စိတ်ချမှုကို ဆက်လက်ထားရှိခဲ့သည်။ သူမသည် သမ္မာကျမ်းစာကို ဆက်လက်ဖတ်ရှုပြီး ဆုတောင်းခဲ့သည်။ ဒေါ်တာရေဗိုသည် သူမ၏ယုံကြည်ခြင်းကို ဘယ်သောအခါမှ စွန့်လွှတ်ခဲ့ခြင်းမရှိပေ။ ၁၇ နှစ်အကြာတွင် သူမသည် ဘုရားသခင်နှင့် အကောင်းဆုံးမိတ်ဆွေဖြစ်နေဆဲဖြစ်ပြီး ယေရှုပြန်လာမည့်နေ့ကို မျှော်လင့်စွာ စောင့်ဆိုင်းလျက်ရှိသည်။

ဒေါ်တာရေဗိုသည် အထူးတစ်ခုခုအတွက်လည်း စိတ်လှုပ်ရှားနေသည်- သူမ၏ အိမ်အနီးတွင် လူမှုအကျိုးပြုဗဟိုဌာန (center of influence) အသစ်တစ်ခု ဆောက်လုပ် တော့မည်ဖြစ်သည်။ သူမကဲ့သို့ပင် ဝေါ်လ်လစ်ရှိ လူများစွာ ဘုရားသခင်အကြောင်းသိရှိရန် ထိုဗဟိုဌာနက အထောက်အကူပြုမည်ဟု သူမမျှော်လင့် သည်။

သင့်ရဲ့တစ်ဆယ်သုံးပတ်အလှူငွေဖြင့်ဤအရာကိုအကောင်အထည်ဖော်နိုင်အောင်ကူညီပေးသည့်အတွက် သူမကသင့်ကိုကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ကြင်နာမှုဖြင့် ထိမိသောစိတ်နှလုံး

ဒေါ်လူဗန်၊

နယူးကယ်လီဒိုးနီးယား

ဇန်နဝါရီ ၁၇

ဒေါ်လူဗန်တွင် ကြီးမားသော အိပ်မက်တစ်ခုရှိခဲ့သည်။ သူမသည် အပ်ချုပ် ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဖွင့်လှစ်လိုခဲ့ပြီးတစ်နေ့တွင် သူမ၏အိပ်မက်သည် အကောင်အထည် ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူမ၏ဆိုင်သည်အောင်မြင်မှုကို ယူဆောင်လာမည်ဟု သူမထင်ခဲ့ သော်လည်း ထို့ထက်ပို၍ကောင်းသောအရာ ဖြစ်ပျက်လာခဲ့သည်။ သူမသည် ယေရှု ကို တွေ့ရှိခဲ့သည်။ ဒေါ်လူဗန်နှင့် သူမ၏ခင်ပွန်းသည် ဗီယက်နမ်နိုင်ငံသားများ ဖြစ်ကြ သည်။ သူတို့သည် တောင်ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာရှိလှပသော နယူးကယ်လီဒိုးနီးယား ကျွန်းပေါ်တွင် သူတို့၏သမီးနှင့်အတူ နေထိုင်ကြသည်။

သူတို့၏သမီးကို ပြုစုပျိုးထောင်ရင်းဒေါ်လူဗန်သည်ပို၍ စက်ချုပ်လုပ်ငန်း ကို လုပ်ကိုင်လာခဲ့သည်။ ဗီယက်နမ်နိုင်ငံတွင် ဆယ်ကျော်သက်အရွယ်ကတည်းက စက်ချုပ်နည်းကိုသင်ယူခဲ့ပြီးသူမ၏အထူးကျွမ်းကျင်မှုများဖြင့် ဤလက်မှုပညာကို ငွေရှာနိုင်သောစီးပွားရေးတစ်ခုအဖြစ် ပြောင်းလဲနိုင်မည်ကို သိရှိခဲ့သည်။ သို့သော် ထိုသို့ပြုလုပ်ရန် ကျွမ်းကျင်မှုတစ်ခုတည်းမှာမလုံလောက်ပေ။ ကြိုးစားအားထုတ်မှု နှင့် ထိုဒေသတွင်သုံးစွဲသော ပြင်သစ်ဘာသာစကားကို သင်ယူရန်လည်းလိုအပ် သည်။ ဒေါ်လူဗန်သည်သူမ၏လုပ်ငန်းအောင်မြင်မှုအတွက်သည် သူမ၏အိမ်ရှိ ရုပ်တုဘုရားတစ်ခုထံ ဆုတောင်းခြင်းအပေါ် မူတည်သည်ဟုလည်း ယုံကြည်ခဲ့ သည်။

တစ်နေ့တွင် အထူးအဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ အဒ်ဝီဂျ်အမည်ရှိ သော ဖောက်သည်တစ်ဦးသည် ဒေါ်လူဗန်၏ဆိုင်ထဲသို့ဝင်ရောက်လာပြီး သူမ၏ ဘဝကို ပြောင်းလဲစေခဲ့သည်။ အဒ်ဝီဂျ်သည် ကြင်နာသော အသက်အရွယ်ကြီးရင့်

သည့်အမျိုးသမီးကြီးတစ်ဦးဖြစ်ပြီးအနီးအနားရှိမြောင်လင်းခြင်းအသင်းတော်ဘုရား
ကျောင်းတွင်တက်ရောက်ကာ လူများအား ယေရှုအကြောင်းပြောပြရန် နှစ်သက်သူ
ဖြစ်သည်။

အဒ်ဝီဂျ်က သင့်မှာသမ္မာကျမ်းစာရှိပါသလား"ဟုမေးမြန်းခဲ့သည်။ ဒေါ်လူဗန်
တွင် သမ္မာကျမ်းစာမရှိသဖြင့် အဒ်ဝီဂျ်ကသူမအားသမ္မာကျမ်းစာ တစ်အုပ်ပေး
အပ်ခဲ့သည်။ သူတို့နှစ်ဦးသည်စကားပြောဆိုရန်နှစ်သက်ကြသည်။ အဒ်ဝီဂျ်သည်
ဒေါ်လူဗန်၏အကောင်းဆုံးဖောက်သည်များထဲမှတစ်ဦးဖြစ်လာပြီးသံပုရာသီးများသို့
မဟုတ်ရှောက်ချိုသီးများကဲ့သို့သောလက်ဆောင်များကိုမကြာခဏယူဆောင်လာ
ပေးတတ်သည်။ အဒ်ဝီဂျ်၏ ကြင်နာမှုသည် ဒေါ်လူဗန်၏စိတ်ကိုထိစေခဲ့သည်။ သူမ
သည် ထိုလက်ဆောင်များကို အမြဲတမ်းအိမ်သို့ယူဆောင်သွားပြီး ကျေးဇူးတင် လက်
ဆောင်အဖြစ် သူမ၏ရုပ်တုရှေ့တွင် ထားခဲ့သည်။ အဒ်ဝီဂျ်သည် နူးညံ့စွာဖြင့် ဒေါ်လူ
ဗန်အား ထိုရုပ်တုသည် ရုပ်တုကိုးကွယ်မှုသာဖြစ်ကြောင်း၊ သမ္မာကျမ်းစာတွင်
ယေရှုဘဒရားကိုသာ ကိုးကွယ်ရမည်ဟု ဆိုထားကြောင်းပြောပြခဲ့သည်။ ဒေါ်လူဗန်
သည် ယေရှုအကြောင်း ယခင်ကကြားဖူးခဲ့ခြင်းမရှိပေ။

အဒ်ဝီဂျ်ပြောပြသော သမ္မာကျမ်းစာထဲမှ အရာများသည် သူ့အတွက် အသစ်
အဆန်းများဖြစ်နေခဲ့သည်။ ဒေါ်လူဗန်သည် စူးစမ်းသိချင်စိတ်ဖြစ်လာခဲ့သည်။
အဒ်ဝီဂျ်ကြင်နာပုံကို သူမနှစ်သက်ခဲ့ပြီး ယေရှုအကြောင်း ပိုမိုသိရှိလိုခဲ့သည်။
ထို့ကြောင့် ညတစ်ညတွင် သူမနှင့် သူမ၏သမီးသည် အဒ်ဝီဂျ်နှင့်အတူ ဘုရား
ကျောင်းသို့သွားရောက်ခဲ့ကြသည်။ အဒ်ဝီဂျ်က အသင်းသားများအား ဆုတောင်းချိန်
အတွင်း ဒေါ်လူဗန်နှင့် သူမ၏သမီးအတွက် ဆုတောင်းပေးရန် တောင်းဆိုခဲ့သည်။
ထိုအရာသည် ဒေါ်လူဗန်အား ချစ်ခြင်းမေတ္တာခံစားရစေခဲ့သည်။

ထိုနောက်ပိုင်းဒေါ်လူဗန်သည်ဘုရားကျောင်းသို့ ဆက်လက်တက်ရောက်ခဲ့သည်။ သူမသည် သမ္မာကျမ်းစာလေ့လာရေးအဖွဲ့တစ်ခုသို့ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး အထူးတွေ့ဆုံပွဲများသို့ သွားရောက်ခဲ့သည်။ သူမသည်ယူရသည့်အရာများလာလေလေ၊ ယေရှုနှင့်သူ၏မေတ္တာအကြောင်းပိုမိုသိရှိလိုလေဖြစ်လာခဲ့သည်။ မကြာမီ ဒေါ်လူဗန်သည် သူမ၏နှလုံးသားကို ယေရှုအား ဆက်ကပ်အပ်နှင်းခဲ့သည်။ သူမသည် အလွန်ပျော်ရွှင်ခဲ့ပြီး ဗတ္တိဇံခံယူရန် ဆုံးဖြတ်ခဲ့သည်။ သို့သော် ဗတ္တိဇံခံမီတွင် သူမသည် သူမ၏အိမ်မှ ကြီးမားသောရုပ်တုကို ဖယ်ရှားခဲ့သည်။ သူမသည် ယေရှုကိုသာလျှင် ကိုးကွယ်လိုခဲ့သည်။ ယခုအခါ ဒေါ်လူဗန်တွင် အိပ်မက်အသစ်တစ်ခုရှိလာသည်။ ယေရှုအကြောင်း မျှဝေနိုင်မည့် ချုပ်ပြင်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ကို ဖွင့်လှစ်လိုခဲ့သည်။ သူမသည် ဆုတောင်းကာ စောင့်မျှော်ခဲ့သည်။ လအနည်းငယ်ကြာပြီးနောက် မြို့လယ်ခေါင်တွင် ဆိုင်နေရာတစ်ခု ပွင့်လာခဲ့သည်။ ထိုနေရာသည် ဆိုင်ပိုင်ရှင် အများစုမှာ သူမကဲ့သို့သော ဗီယက်နမ်လူမျိုးများဖြစ်ကြသည်။ ဒေါ်လူဗန်သည် ဘုရားသခင်သည် သူမ၏ဆုတောင်းချက်ကို ဖြေကြားပေးခဲ့သည်ဟု သိရှိခဲ့သည်။

ဤဆိုင်အသစ်သည် သူမ၏ပထမဆုံးဆိုင်နှင့် ကွဲပြားခြားနားသည်။ ဆိုင်အတွင်း၌ ဒေါ်လူဗန်သည် ယေရှုအကြောင်း အခမဲ့စာအုပ်များနှင့် ပြင်သစ်နှင့် ဗီယက်နမ်ဘာသာဖြင့် သမ္မာကျမ်းပိုဒ်များပါရှိသော စာအုပ်မှတ်များကို ထားရှိပေးခဲ့သည်။ ဝင်ရောက်လာသူမည်သူမဆို ယူဆောင်သွားနိုင်သည်။ ဒေါ်လူဗန်သည် ဘုရားသခင်သည် ဤဆိုင်ကို သူမအား ငွေကြေးဖြင့် ချမ်းသာစေရန်အတွက်မဟုတ်ဘဲ ယုံကြည်ခြင်းတွင် ချမ်းသာစေရန်နှင့် အခြားသူများပါ ယေရှုကိုရှာတွေ့နိုင်ရန် ကူညီပေးရန်အတွက် ပေးခဲ့သည်ဟု ယုံကြည်သည်။ ကျွန်းပေါ်တွင် ဗီယက်နမ်လူမျိုးများစွာနေထိုင်ကြပြီး ဒေါ်လူဗန်သည် သူတို့တစ်ဦးချင်းစီသည် သူမ၏မိတ်ဆွေ ယေရှုနှင့် တွေ့ဆုံနိုင်ရန် လိုလားနေသည်။ တစ်စုံတစ်ဦးက သူမကိုသင်အလိုဆုံးအရာကို မေးမြန်းသည့်အခါ သူမက နယူးကယ်လီဒိုးနီးယားရှိ ဗီယက်နမ်လူမျိုးတွေအတွက်

သာသနာပြုတစ်ယောက်ဖြစ်ချင်တယ်ဟု ဖြေကြားခဲ့သည်။ဒေါ်လူဗန့်သည် သူမ၏ ဇာတ်လမ်းကို သတိရစေသည့် သမ္မာကျမ်းပိုဒ်တစ်ခုကို နှစ်သက်သည်။ ယေရမိ ၁:၅ ဖြစ်သည်။ “သင့်ကိုအမိဝမ်းထဲ၌ ငါမဖနဆင်းမီ သင့်ကိုငါသိပြီ။ မဖွားမီကပင် သင့်ကိုငါသန့်ရှင်းစေ၍၊ လူအမျိုးမျိုးတို့အဖို့၊ ပရောဖက်အရာ၌ ခန့်ထားပြီ ဟု မိန့်တော်မူ၏။”

တောင်ပိုင်းအတွက်ခရစ်တော်ဟုခေါ်သောကြီးမားသည့်သာသနာပြုပရောဂျက်တစ်ခုသည်နယူးကယ်လီဒိုးနီးယားတွင် မကြာမီ စတင်တော့မည်ဖြစ်သည်။ ဒေါ်လူဗန့်သည် ထိုပရောဂျက်၏အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်ပြီး လူများကို ဘုရားသခင် အကြောင်းပိုမိုသိရှိစေရန်ကူညီနိုင်မည်ကိုမျှော်လင့်နေသည်။

ရေးသူ - ဟယ်လင်န့် လူဗန့်

--၀၀--

ကျရှုံးခြင်းမရှိပါ

မစ္စတာဂျိုးဇက်

၊ဗာနူအာတူနိုင်ငံ

ဇန်နဝါရီလ ၂၄ ရက်

ကျွန်တော့်နာမည်က မစ္စတာဂျိုးဇက်ပါ။ ကျွန်တော်ဟာ ဗာနူအာတူကမ်းရိုးတန်းက မက်စ်လင်းလိုခေါ်တဲ့ကျွန်းငယ်လေးတစ်ကျွန်းမှာနေပါတယ်။ ဗာနူအာတူဆိုတာက တောင်ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာထဲက ကျွန်းနိုင်ငံငယ်လေးတစ်ခုပါ။ ကျွန်တော်ကြီးပြင်းလာတာက တောက်ပနေတဲ့ ပြာပြာလဲ့လဲ့ ပင်လယ်ပြင်နဲ့ စိမ်းလန်းမြင့်မား တဲ့ သစ်ပင်တွေအကြားမှာပါ။

ကျွန်တော်ဟာ အခြားကလေးတွေလိုပဲ ကျောင်းတက်ခဲ့ပေမယ့် ကျောင်း တက်ရတာကို မနှစ်သက်ခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော်ဟာကျောင်းသားကောင်း တစ်ယောက် မဟုတ်ခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော့်အတန်းထဲမှာ အဆင့်အများဆုံးရတဲ့သူကျွန်တော်ပါပဲ။ အဖေကကျွန်တော်တက်ရတာကျောင်းကိုမကြိုက်ဘူးဆိုတာသိခဲ့ပေမယ့်သူ့မှာ ကျွန်တော့်အတွက် ရိုးရိုးရှင်းရှင်း အိပ်မက်တစ်ခုရှိခဲ့ပါတယ်။ သူက ဆဌမတန်း အထိ ပြီးအောင်တက်ပါ။ နာမည်ရေးတတ်၊ ဖတ်တတ်အောင်သင်ယူပါ။ ဒါပဲလိုတာပါလို့ ပြောခဲ့ပါတယ်။ ဆဌမတန်းမှာတုန်းက နေ့တစ်နေ့ကို ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှမေ့နိုင် မှာမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်တို့ စာမေးပွဲဖြေနေကြတယ်။ ဆရာမက ကျွန်တော့် စာ ရွက်ကိုကြည့်ပြီး "ဂျွန်၊ မင်းက ဘယ်တော့မှ ပြောင်းလဲမှာမဟုတ်ဘူး" လို့သူမက ပြောတယ်။ မင်းကမိဘတွေရဲ့ပိုက်ဆံကို ဖြုန်းတီးနေတာ။ မင်းမှာဘာရည်ရွယ် ချက်မရှိဘူး။ ပြီးတော့ ကျွန်တော့်စာအုပ်တွေကို ပြတင်းပေါက်ကနေ ပစ်ထုတ် လိုက်တယ်။ အတန်းဖော်တွေလည်း ကျွန်တော့်ကို ရီခဲ့တယ်။ လူတိုင်းကြည့်နေခိုက် ကျွန်တော်ဟာ အပြင်ကိုပြေးထွက်ပြီး ကျွန်တော့်စာအုပ်တွေကို ကောက်ယူခဲ့ရ တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကျွန်တော့်အတွင်း ဘာတစ်ခုချို့ယွင်းသွားသလိုခံစားရတယ်။ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော် တန်ဖိုးမရှိသူလိုခံစားမိတယ်။ ဒါပေမယ့်စိတ်အတွင်း ထဲကဘာတစ်ခုကလက်မလျှော့ဖို့ကျွန်တော့်ကိုတွန်းအားပေးနေသလိုခံစားရတယ်။ ဒီနှစ်နှောင်းပိုင်းမှာ အတန်းဖော်တစ်ယောက်က "ဂျွန်၊ မင်းစာမေးပွဲကျပြီး ကျွန်းပေါ် မှာပဲနေရင်း၊ ငါ့အတွက်ငါးမျှားပေးဖို့မင်းကိုငှားမယ်" လို့ပြက်လုံးထုတ်တယ်။ ကျွန် တော်ရယ်မောလိုက်ပေမယ့် ကျွန်တော့်အနေနဲ့ အဲဒီလိုဘဝမျိုးမဖြစ်ချင်ဘူးဆိုတာ သိခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ဒီထက်ပိုကောင်းတဲ့ အရာတစ်ခုခုကိုလိုချင်ခဲ့တယ်။ တစ်နေ့မှာသတ္တမနေ့အသင်းတော်ကသက်သေခံခရစ်ယာန်တစ်ဦးဖြစ်လာတဲ့ ကျွန် တော့် အစ်ကိုက ကျွန်တော့်ကို သမ္မာကျမ်းပိုဒ်တစ်ပိုဒ် သင်ယူဖို့ပေးခဲ့တယ်။ "ဥပုသ်

နေ့ကိုသန့်ရှင်းစေခြင်းငှါထိုနေ့ရက်ကိုအောက်မေ့လော့။" (ထွက်မြောက်ရာ ၂၀:၈)။
အဲဒီကျမ်းပိုဒ်က ကျွန်တော့်အတွင်း ဘာတစ်ခုကို ပြောင်းလဲသွားစေခဲ့တယ်။

ကျွန်တော် ၁၃နှစ်သားအရွယ်မှာ မြော်လင့်ခြင်းအသင်းတော် သင်းအုပ် ဆရာတစ်ပါးက ကျွန်တော်တို့ကျွန်းပေါ်မှာ စည်းဝေးပွဲတွေလုပ်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် သွားခဲ့တယ်။ သူ့စကားတွေက ကျွန်တော့်နှလုံးသားထဲကို နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း ရောက် သွားတယ်။ ဗတ္တိဇံမင်္ဂလာခံယူဖို့ကျွန်တော့်မှာဆုံးဖြတ်ချက်ချမိသွားတယ်။ ဗတ္တိဇံ မခံမီမှာ သင်းအုပ်ဆရာက ကျေးဇူးတော်ရှင်၊ ဤလူငယ်ကို ကိုယ်တော်၏ အမှု တော်၌ အသုံးပြုတော်မူပါလို့ ဆုတောင်းပေးခဲ့တယ်။ အဖေဆုံးပြီးနောက်ပိုင်း ဘဝ ဟာ ပိုခက်ခဲလာခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်တော့်ခရစ်ယာန်ဘုရားကျောင်းမိသားစုက ကျွန်တော့်ကိုကူညီပေးခဲ့ကြတယ်။ ပြီးတော့ ကျွန်တော်က ဘုရားကျောင်း ဥယျာဉ် ကို သန့်ရှင်းရေးလုပ်တာ၊ ပေါင်းပင်တွေကိုရှင်းတာ၊ ဘုရားကျောင်းခေါင်းလောင်း ထိုးတာလိုမျိုး အသေးအဖွဲ့လေးတွေလုပ်ပြီး သူတို့ကိုပြန်လည်ကူညီခဲ့တယ်။ နောက် ပိုင်းမှာ ကျွန်တော်ဟာ ဘုရားကျောင်းခေါင်းဆောင်တစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့တယ်။ ၂၀၀၁ ခုနှစ် မှာကျွန်တော်ဟာဗန္ဓုအာတူရဲ့ အခြားတစ်နေရာကိုပြောင်းရွှေ့ခဲ့တယ်။ မြော်လင့်ခြင်းဘုရားကျောင်းတစ်ကျောင်းမှာ ဝင်ရောက်ခဲ့ပြီး အဆိုတော်အဖွဲ့ တစ်ခု မှာ ပါဝင်ခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်ဟာ ဂီတကတစ်ဆင့် ကျွန်တော့်ယုံကြည်ချက်ကို မျှဝေ ခဲ့တယ်။ လူတွေရှေ့မှာစကားပြောရတာကျွန်တော်မလုပ်နိုင်ပေမယ့်၊ သီချင်းဆိုတဲ့အ ခါမှာတော့အခြားသူတွေကိုယေရူအကြောင်းပြောပြနေသလိုမျိုး ခံစားရဆဲပါပဲ။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော်ဟာ ကျွန်တော့်ကျွန်းဆီပြန်သွားခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာရှိတဲ့ သင်းအုပ် ဆရာတစ်ပါးက သမ္မာကျမ်းစည်းဝေးပွဲအချို့မှာ သူ့ကိုကူညီဖို့ ကျွန်တော့်ကို ဖိတ်ခေါ် တယ်။

ညတိုင်းဓမ္မတေးသီချင်းတွေဆိုခဲ့တယ်။ နေ့လယ်ခင်းတစ်ခုမှာကျွန်တော်တို့ကျွန်းကို ပထမဆုံးမြော်လင့်ခြင်းသာသနာပြုခဲ့တဲ့ Norman Wilesဆိုတဲ့သာသနာပြုရဲ့ ဂူသို့

သွားရောက်လည်ပတ်ဖို့သူကကျွန်တော့်ကိုတောင်းဆိုတယ်။ ဂူဘေးမှာရပ်နေရင်း "ဘုရားသခင်၊ ကျွန်တော်လည်း သာသနာပြုတစ်ယောက်ဖြစ်ချင်ပါတယ်" လို့ ကျွန်တော်ဆုတောင်းခဲ့တယ်။ သာသနာပြုတစ်ယောက်ဆိုတာဘာလဲဆိုတာ ကျွန်တော် အမှန်အကန်မသိခဲ့ပေမယ့်၊ လူတွေကို ယေရှုအကြောင်းသိစေချင်ခဲ့တယ်။

နောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော်အိပ်မက်တစ်ခုမက်ခဲ့တယ်။ ဘုရားသခင်က တော်ရီလို့ခေါ်တဲ့ မြော်လင့်ခြင်းခရစ်ယာန်တစ်ယောက်မှမရှိသေးတဲ့ ကျွန်းစုတစ်ခုကို ကျွန်တော်သွားဖို့လိုတယ်ဆိုတာ သိလိုက်ရတယ်။ ကျွန်တော့်မှာ ပိုက်ဆံမရှိသလို၊ အဲဒီမှာလည်း ဘယ်သူ့ကိုမှ မသိခဲ့ပေမယ့်၊ "ဘုရားသခင်၊ ကိုယ်တော်က ကျွန်တော်သွားစေချင်ရင်၊ လမ်းကြောင်းဖွင့်ပေးပါ" လို့ ဆုတောင်းခဲ့တယ်။ ဘုရားသခင်က အဖြေပေးတော်မူခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်ဟာ Torres မှာ ခုနစ်နှစ်ကြာခဲ့ပြီး မိတ်ဆွေအသစ်တွေတည်ဆောက်ခဲ့ပြီး ဘုရားကျောင်း အသစ်တွေစတင်ခဲ့တယ်။ နှစ်ပေါင်းများစွာအကြာ၊ ဂီတပွဲတစ်ခုမှာ ကျွန်တော့်စာအုပ်တွေကို ပြတင်းပေါက်ကနေ ပစ်ထုတ်ခဲ့တဲ့ ကျွန်တော့်ဆရာမဟောင်းကို ကျွန်တော်မြင်လိုက်ရတယ်။ သူမဟာ မျက်ရည်တွေနဲ့ကျွန်တော့်ဆီလာပြီးဖရဲသီးတစ်လုံးကိုကျွန်တော်ကိုပေးပြီး "မင်းကိုပြောခဲ့တဲ့စကားတွေအတွက် ငါတောင်းပန်ပါတယ်" လို့ပြောခဲ့တယ်။ သူမလည်း မြော်လင့်ခြင်းခရစ်ယာန်တစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့ပြီးသားပါ။ ယနေ့အချိန်မှာ ကျွန်တော်ဟာဘုရားကျောင်းခေါင်းဆောင်တစ်ဦးအဖြစ်ဆက်ရှိနေဆဲပါ။ ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်ကို ဆက်လက်မျှဝေပြီး ဘုရားကျောင်းအသစ်တွေ စတင်တည်ထောင်နေဆဲပါ။ ကျောင်းမှာတော့ ကျွန်တော်ကျရှုံးခဲ့ပေမယ့်၊ ဘုရားသခင်မှာ ကျွန်တော့်အတွက် အစီအစဉ်တစ်ခုရှိခဲ့ပါတယ်။

ဘုရားသခင်က သမ္မာကျမ်းစာထဲမှာ "ငါသည် သင်တို့အဘို့ စီရင်ထားသော အကြံအစည်ကို ငါသိ၏" ဟု ပြောတော်မူပါတယ်။ တဖန်မိန့်တော်မူသည်ကား၊

၂။ သည် သင်တို့ကို အကျိုးနည်းစေခြင်းငှာ၊ ကြံစည်သောအကြံမဟုတ်ဘဲ၊ သင်တို့သည် မြော်လင့်သော အကျိုးကိုရမည်အကြောင်း၊ ငြိမ်ဝပ်စေခြင်းငှာသာ၊ သင်တို့အဘို့ ကြံစည်သောအကြံတို့ကို ငါသိ၏။ (ယေရမိ ၂၉:၁၁)။

ဒီကတိတော်ဟာကျွန်တော့်အတွက်နှင့်သင့်အတွက်လည်းပါပါတယ်။

ရေးသားသူ - မိုင်ကာ တူအီမာ

ဤ တစ်ဆယ့်သုံးပတ် ဥပုသ်နေ့ သင်၏လှူဒါန်းငွေသည် မစ္စတာဂျိုးဇက်နေထိုင်ရာ ဆော်လမွန်ကျွန်းစုနှင့် ဗာနူအာတူနိုင်ငံရှိ ကလေးများကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ စီမံကိန်း များကို ထောက်ပံ့ကူညီရန် ဖြစ်ပါသည်။ သင်၏ယုံကြည်စိတ်ချရသော လှူဒါန်းမှု အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

--oo--

ကျွန်တော်သွားပါမယ်

မစ္စတာဗီးယား၊

ဗာနူအာတူနိုင်ငံ

ဇန်နဝါရီလ ၃၁ ရက်

ရေးသားသူ မိုင်ကာ တူအီမာ

ကျွန်တော့်နာမည်က မစ္စတာဗီးယားပါ။ ကျွန်တော်ဟာ ဗာနူအာ တူနိုင်ငံ မှာရှိတဲ့ Paama လို့ခေါ်တဲ့ ကျွန်းငယ်လေးတစ်ကျွန်းမှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့သူပါ။ ဗာနူအာ တူဆိုတာ တောင်ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာထဲက လှပတဲ့ကျွန်းတွေအများကြီးနဲ့ ဖွဲ့စည်း ထားတဲ့နိုင်ငံပါ။ ပင်လယ်ပြင်ဟာ အပြာရောင်အရစ်အခြယ်တွေနဲ့ တောက်ပ နေပြီး စိမ်းလန်းစိုပြေတဲ့ သန္တာကျောက်တန်းတွေထဲမှာ အရောင်စုံငါးလေးတွေ ကူးခတ်နေ

ကြပါတယ်။ ကြည့်ကောင်းစရာကြီးလို့ ထင်ရတယ်မလား? ဒါပေမယ့် ကျွန်တော်တို့ ကျွန်းပေါ်က ဘဝဟာ မလွယ်ကူခဲ့ပါဘူး။

ကျွန်တော့်အဖေဟာမကြာခဏဖျားနာနေတတ်လို့အမေကတော့ကျွန်တော် တို့မိသားစုကိုစောင့်ရှောက်ဖို့ အကြီးအကျယ်အလုပ်လုပ်ခဲ့ရတယ်။ အမေဟာ အုန်းသီးတွေကိုခွဲပြီး အတွင်းက ချိုမြိန်ဖြူစင်တဲ့ အုန်းသီးအသားတွေကို စုဆောင်း ခဲ့တယ်။ ပြီးတော့ တာရီနဲ့ ကတ်ဆာဗာလို ဟင်းသီးဟင်းရွက်တွေကိုလည်း စိုက်ပျိုးခဲ့ တယ်။ ပြီးရင်သူ့ရိတ်သိမ်းထားတဲ့ပစ္စည်းတွေကို ကျွန်တော်တို့ကျောင်းကိုယူသွားပြီး ကျောင်းအုပ်ဆရာကြီးကို "ကျေးဇူးပြုပြီး ဒါကိုကျွန်မကလေးတွေရဲ့ ကျောင်းလခ တွေအတွက် အသုံးပြုပေးပါ" လို့ပြောခဲ့တယ်။ တစ်ခါတလေဆို ကျောင်းလခကို နှစ်နှစ်လောက်နောက်ကျပေးရတာမျိုးရှိပေမယ့်၊ အမေဟာ ဘယ်တော့မှလက် မလျှော့ခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်တော်အရမ်းကျေးဇူးတင်မိတာက အမေဟာကျွန်တော်တို့ သင်ယူနိုင်ဖို့အတွက် သူ့မှာရှိသမျှကို စွန့်လွှတ်ပေးခဲ့တာပါပဲ။ကျောင်းမှာတုန်းက ကျွန်တော်စာဖတ်ရတာကို အရမ်းကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့တယ်။ တစ်နေ့မှာ ကျွန်တော့် အစ်ကိုက Ellen White လို့ခေါ်တဲ့ အိမ်ထောင်ရေးဆရာတစ်ဦးရေးထားတဲ့ စာအုပ်တစ်အုပ်ကို အိမ်ပြန်ယူလာခဲ့တယ်။ အဲဒါက The Desire of Agesလို့ခေါ် ပြီး ယေရှုခရစ်တော်ရဲ့ဘဝအကြောင်းဖြစ်တယ်။

အဲဒီစာအုပ်ကိုဖတ်ရတဲ့အခါ ယေရှုအကြောင်းကို ပိုပြီးသိချင်စိတ်တွေ ဖြစ်လာခဲ့တယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ကျွန်တော်ဟာ ကျောင်းအတွက် မြို့တစ်မြို့ကူး ပြောင်းပြီး အခြားမိသားစုတစ်ခုနဲ့နေခဲ့တယ်။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကျွန်တော်ဟာ မကောင်းတဲ့ရွေးချယ်မှုတွေလုပ်မိခဲ့တယ်။ ဒါပေမယ့် မကောင်းတာတွေလုပ်နေချိန် မှာတောင်၊ ဘုရားကျောင်းသွားဖို့ကို တွေးမိနေခဲ့တယ်။သောကြာညပိုင်းတစ်ညမှာ ကျွန်တော်ဟာ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့အတူ ဘုရားသခင်မနှစ်သက်တဲ့အရာတွေလုပ်ကာ အချိန်ကုန်ခဲ့တယ်။ ဥပုသ်နေ့မနက်မှာတော့ ကျွန်တော်လုပ်ခဲ့တဲ့အရာတွေအတွက်

နောင်တရမိပြီး ဘုရားကျောင်းသွားချင်စိတ်ဖြစ်လာတယ်။ ကျွန်တော်ရေချိုးပြီး အဝတ်အစားလဲကာ ကျေးလက်က ဆဲဗန်းဒေးအိမ်ထဲတစ်ဘုရားကျောင်းထဲကို ဝင်သွားခဲ့တယ်။ ကျွန်တော် ငြိမ်ငြိမ်လေးထိုင်နေခဲ့တယ်။ အခန်းတစ်ခုလုံး အေးချမ်းသာယာနေသလိုခံစားရတယ်။ ကျွန်တော်သွားခဲ့တာအတွက် ကျေနပ်မိတယ်။

ဘုရားကျောင်းကမိတ်ဆွေတစ်ယောက်က "မင်းယေရှုနဲ့အတူအချိန်ကုန်လုပ်နေလား?" လို့ ကျွန်တော့်ကိုမေးတယ်။ အဲဒီရိုးရိုးရှင်းရှင်းမေးခွန်း လေးကနေညဝနာရီအထိ စကားရှည်ကြီးပြောဖြစ်သွားတယ်။ သူက သမ္မာကျမ်းစာ စည်းဝေးပွဲအချို့ကို ကျွန်တော့်ကိုဖိတ်ခေါ်တယ်။ ကျွန်တော်လည်း တစ်ပွဲမကျန် သွားခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်ဟာယေရှုထံကျွန်တော့်အသက်တာကို အပ်နှံခဲ့ပြီးဗဟိုဇံမင်္ဂလာခံယူခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်အရမ်းပျော်ရွှင်ခဲ့တယ်။ ဒီအဖြစ်အပျက်နောက်ပိုင်း ကျွန်တော့်အစ်ကိုနဲ့ကျွန်တော်တို့ဟာ အမေ့အတွက် ဆုတောင်းပေးခဲ့ကြတယ်။ အမေလည်း ယေရှုကိုသိစေချင်ခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော့်အစ်ကိုက အမေ့ကို ဘုရားကျောင်း စည်းဝေး ပွဲအချို့ကို သူတို့နဲ့အတူသွားဖို့တောင်းဆိုတယ်။ အမေလည်း သွားပြီး တကယ်ကိုနှစ်သက်ခဲ့တယ်။ သူမဟာ သူ့ရဲ့သမ္မာကျမ်းစာလေ့လာရေးအဖွဲ့ကို တောင်ဝင်ရောက်ခဲ့တယ်။ အမေဟာစာမဖတ်တတ်ပေမယ့် သမ္မာကျမ်းပုံပြင်တွေကို ဂရုစိုက်နားထောင်ခဲ့တယ်။ ဘုရားသခင်ဟာ သူ့လူတွေကို ဘယ်လိုချစ်မြတ်နိုးပြီး စောင့်ရှောက်တယ်ဆိုတာ သင်ယူခဲ့တယ်။ နေ့တိုင်း ကျွန်တော်တို့ဟာ အမေ့နဲ့အတူ သမ္မာကျမ်းစာကိုလေ့လာခဲ့ကြတယ်။ သူမနားလည်အောင် သေချာအောင်လုပ်ပေးခဲ့ကြတယ်။ ပြီးတော့ တစ်နေ့မှာ အမေက အံ့ဩစရာစကားတစ်ခွန်းပြောလိုက်တယ်- "ငါဗဟိုဇံခံယူချင်တယ်။"

ကျွန်တော် မှန်မှန်ကန်ကန်ကြားလိုက်ရတာလား? ကျွန်တော်အရမ်းအံ့ဩသွားပြီး ကျွန်တော့်ဇနီးကို အမေ့ကို "သေချာလား?" လို့ထပ်မေးခိုင်းခဲ့တယ်။ အမေက "သေချာတယ်" လို့ပြောလိုက်တယ်။ ကျွန်တော်တို့အားလုံး ပျော်လွန်းလို့ မျက်

ရည်ကျခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်တော်တို့သင်းအုပ်ဆရာကိုခေါ်ပြီး၊ အမေ့အတွက် အထူး ဗဟိုဇီအခမ်းအနားတစ်ခုကို စီစဉ်ပေးခဲ့တယ်။ ဒီဥပုသ်နေ့မနက်မှာ ကျွန်တော်တို့ မိသားစုတစ်ခုလုံးဟာ ကြည့်ရှုဖို့အတွက်ဘုရားကျောင်းကိုရောက်လာခဲ့ကြတယ်။ အမေဟာဘုရားသခင်ထံသူမရဲ့အသက်တာကိုအပ်နှံလိုက်တယ်။ဒါဟာကျွန်တော်တို့ ဘဝရဲ့အပျော်ရွှင်ဆုံးနေ့တစ်နေ့ဖြစ်ခဲ့တယ်။ မကြာခင်မှာပဲအမေရဲ့ကျန်းမာရေးဟာ ပိုဆိုးလာခဲ့တယ်။ သူမရဲ့သွေးပေါင်ချိန်တက်လာပြီး အရာရာတွေကိုမေ့လျော့လာခဲ့ တယ်။ အခုတော့ ကျွန်တော်တို့ဟာ အိမ်မှာပဲ အမေ့ကိုဂရုစိုက်ပေးနေကြရတယ်။

အမေဟာ အခုထိ သီချင်းဆိုရတာ၊ ဆုတောင်းရတာကို နှစ်သက်နေဆဲပါ။ သူမဟာ သမ္မာကျမ်းစာကိုနားထောင်ပြီး ဘုရားသခင်၏မေတ္တာတော်ကို သတိရ နေဆဲပါ။ အမေက ကျွန်တော်တို့ကို အရေးကြီးတဲ့အရာတစ်ခု သင်ကြားပေးခဲ့တယ်- ကျွန်တော်တို့ပြောတဲ့စကားက အရေးကြီးပေမယ့်၊ ကျွန်တော်တို့လုပ်တဲ့အရာက ပိုပြီးအရေးကြီးတယ်ဆိုတာပါပဲ။အမေရဲ့ကြိုးစားအားထုတ်မှုနဲ့တိတ်ဆိတ်နေတတ် တဲ့ခွန်အားဟာတရားဟောစာတစ်ပုဒ်လိုပါပဲ။ ကျွန်တော်တို့ဟာအမေလုပ်ခဲ့သလို မျိုးပဲ ကျွန်တော်တို့ရဲ့လုပ်ရပ်တွေကတစ်ဆင့် မေတ္တာကိုပြသတဲ့နည်းလမ်းနဲ့ နေထိုင် ဖို့ ကြိုးစားကြတယ်။ဘာလို့လဲဆိုတော့ လုပ်ရပ်တွေဟာ စကားထက်ပိုပြီး ထိရောက် နေလို့ပါပဲ။

၂၀၁၃ခုနှစ်၊ပထမသုံးလပတ်အတွက် တစ်ဆယ့်သုံးကြိမ်မြောက် ဥပုသ် နေ့လူ့ဒါန်းငွေ၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသည် တောင်ပစိဖိတ်ကျွန်းများသို့ Ellen White ၏စာအုပ်များ ထောက်ပံ့ပေးနိုင်ရန် ကူညီခဲ့ပါသည်။ ဤလအတွက် သင်၏ တစ်ဆယ့်သုံးကြိမ်မြောက် ဥပုသ်နေ့လူ့ဒါန်းငွေအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ထိုလူ့ ဒါန်းငွေသည် ဆော်လမွန်ကျွန်းစုနှင့် ဗာနူအာတူနိုင်ငံရှိ ကလေးများကျန်းမာရေး ဆိုင်ရာ စီမံကိန်းများကို ထောက်ပံ့ကူညီရန် ဖြစ်ပါသည်။

မင်းတစ်ယောက်ထဲဘဲ

စတေစီ၊

ဗဟုအာတူနိုင်ငံ

ဖေဖော်ဝါရီလ ၇ ရက်

ရေးသားသူ၊ မိုင်ကာ တူအီမာ

ကျွန်မနာမည်ကစတေစီပါ။ကျွန်မကတောင်ပစိဖိတ်သမုဒ္ဒရာထဲကကျွန်း
တွေအများကြီးနဲ့ဖွဲ့စည်းထားတဲ့ ဗဟုအာတူနိုင်ငံကပါ။ ကျွန်မငယ်ငယ်တုန်းက
Beverly Hills မှာနေခဲ့ပါတယ်- အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုက နာမည်ကြီး Beverly
Hills မဟုတ်ပါဘူး- ကျွန်မနိုင်ငံထဲက ရပ်ကွက်လေးတစ်ခုပါ။ ကျွန်မဟာ မိသားစု၊
မိတ်ဆွေတွေနဲ့ ဘုရားကျောင်းဝန်းကျင်မှာ ကြီးပြင်းလာခဲ့ရသူပါ။ ကျွန်မအခုဆို
Epauto ဆဲဗဲန်းဒေးအဒ်ဗင်းတစ်အထက်တန်းကျောင်းမှာ ၁၂တန်းရောက်နေပါပြီ။
ကျောင်း ကအမြဲတမ်းလွယ်ကူတာမျိုးမဟုတ်ပေမယ့်၊ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်
စိတ်ချရမှုရှိအောင် သင်ယူခဲ့ရပါတယ်။

ဥပုသ်နေ့တိုင်း ကျွန်မမိသားစုနဲ့ကျွန်မဟာ ဘုရားကျောင်းသွားခဲ့ကြတယ်။
အမေက ကလေးတွေအတန်းတွေမှာ ကူညီပေးတယ်၊ ကျွန်မကတော့ ဥပုသ်နေ့
ကျောင်းတက်တာကို အမြဲပါဝင်ခဲ့တယ်။ သီချင်းဆိုရတာ၊ သမ္မာကျမ်း ပုံပြင်တွေ
သင်ယူရတာနဲ့ အခြားဘုရားကျောင်းအသင်းသားတွေနဲ့အတူ လူတွေဆီသွားပြီး
လည်ပတ်ရတာကိုနှစ်သက်ခဲ့တယ်။ကျွန်တော်တို့ဟာသူတို့နဲ့အတူဆုတောင်းပေးပြီး
မျှော်လင့်ခြင်းသတင်းစကားတွေကိုမျှဝေခဲ့ကြတယ်။အခြားသူတွေကိုကူညီရတာက
ကျွန်မကိုပျော်ရွှင်စေခဲ့တယ်။ ကျွန်မကြီးပြင်းလာတာနဲ့အမျှ ဘုရားသခင် အကြောင်း
ကို ပိုပြီးနားလည်လာခဲ့တယ်။ အမေဟာ အိမ်ကမထွက်ခင်တိုင်း၊ မစားခင်တိုင်းနဲ့
အရေးကြီးတဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်ချမှတ်ချိန်တိုင်း ဆုတောင်းနေတာကို ကျွန်မမြင်ခဲ့ရ

တယ်။ သူမရဲ့စံနမူနာက ကျွန်မယုံကြည်ခြင်းတည်ဆောက်ရာမှာ ကူညီပေးခဲ့တယ်။ အခုဆိုရင် ကျွန်မလည်း ဆုတောင်းတတ်ပါပြီ။ အထူးသဖြင့် ခက်ခဲတဲ့ဆုံးဖြတ်ချက် ချရမယ့်အခါ ပိုပြီးတောင်ဆုတောင်းမိပါတယ်။

ကျွန်မချမှတ်ခဲ့တဲ့ဆုံးဖြတ်ချက်တွေထဲက အကြီးမားဆုံးတစ်ခုကတော့ ဗတ္တိဇံခံယူဖို့ပါပဲ။ အဲဒါက ၂၀၂၂ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ ၂၈ ရက်၊ သောကြာနေ့မှာ ဖြစ်ပျက်ခဲ့တာပါ။ ဘုရားသခင်ဟာ ကျွန်မအတွက် အမြဲရှိနေခဲ့တဲ့အတွက် ကျွန်မရဲ့ အသက်တာကို ဘုရားသခင်ထံ အပ်နှံချင်ခဲ့တာပါ။ ကျွန်မမိသားစုမှာ ပိုက်ဆံသိပ် မရှိခဲ့ပေမယ့်၊ အမေကတော့ ကျွန်မတို့ကိုဂရုစိုက်ဖို့ အကြီးအကျယ် အလုပ်လုပ်ခဲ့ တယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့ဟာ မနက်ခင်းနဲ့ညနေခင်းတိုင်း အတူတူဆုတောင်းခဲ့ ကြတယ်။ ဒါကကျွန်မကို ခွန်အားရစေခဲ့တယ်။

ကျွန်မဟာ Adventurers နဲ့ Pathfinders လို ဘုရားကျောင်းက လပ်တွေ မှာ လည်းပါဝင်ခဲ့တယ်။ အခုဆိုရင် ကျွန်မက အသက်ကြီးတဲ့ကလေးတွေ အတွက် က လပ်မှာပါဝင်နေပါပြီ။ ဒီကလပ်တွေဟာ အသင်းအဖွဲ့နဲ့လုပ်ဆောင်ခြင်း၊ ဝတ်ပြု ဆုတောင်းအမှုတော်ဆောင်ခြင်းနဲ့ ဘုရားသခင်အကြောင်းကို သင်ယူရာမှာ ကျွန်မ ကိုကူညီပေးခဲ့တယ်။ တစ်နေ့တော့ကျွန်မရဲ့ယုံကြည်ခြင်းကို စမ်းသပ်လိုက်သလို ဖြစ်သွားတဲ့အရမ်းဆိုးတဲ့အဖြစ်အပျက်တစ်ခု ဖြစ်ခဲ့တယ်။ ၂၀၂၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၇ ရက်နေ့မှာ ငလျင်တစ်ခုလှုပ်ပြီး ကျွန်မတို့အိမ်ပျက်စီးခဲ့တယ်။ အမေဝင်ငွေရ အောင် ဟင်းတွေချက်ရတဲ့ မီးဖိုချောင်ငယ်လေးဟာ ပျက်စီးခဲ့ရတယ်။ ကျွန်မတို့ လိုအပ်တဲ့အရာအားလုံး ပျောက်ဆုံးသွားသလိုမျိုး ခံစားခဲ့ရတယ်။ ကျွန်မတို့ ဘာလုပ်ရမှန်းမသိခဲ့ကြဘူး။ ဒါနဲ့ကျွန်မတို့ဆုတောင်းခဲ့ကြတယ်။ နေ့တိုင်းဘုရား သခင်ကူညီပါလို့ တောင်းလျှောက်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီတစ်ပတ်အတွင်းမှာပဲ ကျွန်မတို့ ဘုရားကျောင်းကညတိုင်းအထူးစည်းဝေးပွဲတွေလုပ်နေခဲ့တယ်။ တစ်ညမှာ ဘုရား ကျောင်းမသွားခင်အချိန် ကျွန်မရေခဲသေတ္တာထဲကြည့်လိုက်တယ်။ ကျွန်မတို့မှာ

ရွှေဖရုံသီး လေးလုံးပဲရှိတယ်။ ကျွန်မတစ်လုံးချက်ပြီး ကျန်တာတွေကိုသိမ်းထားလိုက်တယ်။ အဲဒီညဘုရားကျောင်းမှာ အမျိုးသမီးတစ်ယောက်က ကျွန်မတို့ဆီကောက်ညှင်းထုပ်ကြီးတစ်ထုပ်နဲ့ လာရောက်ခဲ့တယ်။ နှစ်ရက်အကြာမှာ အခြားအမျိုးသမီးတစ်ယောက်က ကျွန်မတို့ကို ဆန်အိတ်တစ်အိတ်ပေးခဲ့တယ်။ နောက်ပိုင်းမှာ ဘုရားကျောင်းက မိသားစုတစ်စုက သကြား၊ ဆန်၊ ဆပ်ပြာ၊ ချောင်း ဆေးမှုန့်လိုမျိုးကျွန်မတို့လိုအပ်တဲ့ပစ္စည်းတွေနဲ့ပြည့်နေတဲ့ဈေးဝယ်အိတ်တစ်လုံးနဲ့ကျွန်မတို့ကိုအံ့အားသင့်စွာပေးခဲ့ကြတယ်။ အခြားလူတွေကလည်ငှက်ပျောသီးတွေ၊ ငါးတွေနဲ့ အခြားအရာတွေယူလာပေးခဲ့ကြတယ်။

အံ့ဩစရာကဘာလဲဆိုတော့ ကျွန်မတို့ကိုကူညီခဲ့ကြတဲ့လူအများစုဟာ နှစ်ပေါင်းများစွာက အမေကြည့်ရှုစောင့်ရှောက်ပေးခဲ့တဲ့ ကလေးတွေဖြစ်နေကြတယ်။ သူတို့မိဘတွေကျောင်းတက်နေချိန်မှာပေါ့။ လူတစ်ယောက်ကဆို ကျွန်မတို့ကို ပိုက်ဆံတောင်ပေးခဲ့သေးတယ်။ ဒီအရာအားလုံးက ကျွန်မကို အရေးကြီးတဲ့အရာတစ်ခုကိုပြသွားတယ်။ ကျွန်မတို့ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်လိုက်တဲ့အခါ၊ သူဟာ ကျွန်မတို့ကိုစောင့်ရှောက်ဖို့ နည်းလမ်းရှာပေးတယ်- ကျွန်မတို့မမျှော်လင့်ထားတဲ့ လူတွေကိုတောင် အသုံးပြုပြီးပေါ့။ အဲဒီအချိန်တုန်းက ကျွန်မရဲ့ယုံကြည်ခြင်းဟာ အရမ်းကြီးထွားလာခဲ့တယ်။ ဘုရားသခင်ဟာ သူ့ကလေးတွေကို ဘယ်တော့မှ မေ့လျော့တယ်ဆိုတာကျွန်မသိလိုက်ရတယ်။ ကျွန်မတို့အများဆုံးလိုအပ်တဲ့အချိန်မှာ သူဟာ အမြဲတမ်းကူညီဖို့ နည်းလမ်းရှာပေးတယ်။

ကျွန်မရဲ့ဇာတ်လမ်းကိုနားထောင်ပေးတဲ့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ဒီဇာတ်လမ်းကသင်ဟာဘယ်လိုဘဲကြောင့်ဘဲဖြစ်ဖြစ်ဘုရားသခင်ဟာသင့်ရဲ့အနီးမှာ ရှိနေတယ်ဆိုတဲ့အကြောင်း၊ သင့်ကိုလည်းအမြဲသတိရကြည့်ရှုနေလိမ့်မယ်ဆိုတာကို သိဘို့မျှော်လင့်ပါတယ်။ ဘုရားသခင်ဟာသင့်ကိုဘယ်တော့မှမေ့လျော့မှာမဟုတ်ပါ

၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ ပထမသုံးလပတ်အတွက် တစ်ဆယ့်သုံးကြိမ်မြောက် ဥပုသ်နေ့အလှူငွေ၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသည် တောင်ပစိဖိတ်ကျွန်းရှိ ကလေးများအတွက် သမ္မာကျမ်းစာ ၁၅,၀၀၀ အုပ်နှင့် ဖတ်ရှုလေ့လာရေးလမ်းညွှန်များ ထောက်ပံ့ပေးနိုင်ရန် ကူညီခဲ့ပါသည်။ ထိုသို့ဖြင့် စတေစီကဲ့သို့သော ကလေးများသည် ယေရှုအကြောင်းကို ပိုမိုသိရှိနိုင်ကြပါသည်။ ဤလအတွက် သင်၏တစ်ဆယ့်သုံးကြိမ်မြောက် ဥပုသ်နေ့အလှူငွေအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ထိုလှူဒါန်းငွေသည် ဆော်လမွန်ကျွန်းစုနှင့် ဗာနူအာတူနိုင်ငံရှိ ကလေးများကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ စီမံကိန်းများကို ထောက်ပံ့ကူညီရန် ဖြစ်ပါသည်။

--00--

အထူးဆုံးဖြတ်ချက်

ဗီလီကေဆာနှင့်နီအိုမိုင်၊

ဖီဂျီနိုင်ငံ

ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၄ ရက်

ရေးသားသူ ၊ မိုင်ကာ တူအီမာ

ဖီဂျီနိုင်ငံရဲ့ ကျေးရွာလေးတစ်ရွာမှာရှိတဲ့ နေရောင်ခြည်စုံလင်တဲ့ ဥပုသ်နေ့ မနက်ခင်းတစ်ခုမှာ ညီအစ်မနှစ်ယောက်ဟာ ဘုရားကျောင်းထဲမှာ တိတ်တဆိတ် ထိုင်နေကြတယ်။ သူတို့ရဲ့နာမည်တွေကတော့ အသက် ၁၅ နှစ်အရွယ် ဗီလီကေဆာနဲ့ အသက် ၁၂နှစ်အရွယ် နီအိုမိုင်တို့ပါ။"ငါ ဒါဝိဒ်နဲ့ ဂေါလိယပ်ပုံပြင်ကို ကြိုက်တယ်" လို့

နီအိုမိုင်က ပြုံးပြလျက် တိုးတိုးပြောလိုက်တယ်။ "ငါကတော့ ယေရှုဟာ မုန်တိုင်း ကိုငြိမ်သက်စေတဲ့အပိုင်းကို ကြိုက်တယ်" လို့ဗီလီကဆာကပြောတယ်။ ငါ့ကိုလုံခြုံမှု ရှိသလိုခံစားရစေတယ်။

ဒီကလေးလေးတွေဟာအရင်ကတော့ဆဲခဲန်းဒေးအဒ်ဗင်းတစ်ဘုရားကျောင်းကိုမ သွားခဲ့ကြဘူး။ သူတို့မိသားစုနဲ့အတူ တခြားခရစ်ယာန်ဘုရားကျောင်းတစ်ကျောင်းကို သွားခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် တစ်နေ့မှာ သူတို့ရဲ့အဒေါ် အမေရဲ့အစ်မကြီးက သူမရဲ့ ဆဲခဲန်းဒေးအဒ်ဗင်းတစ်ဘုရားကျောင်းကို လာရောက်လည်ပတ်ဖို့ ဖိတ်ခေါ်ခဲ့တယ်။ ကျွန်မပထမဆုံးလာတုန်းက ၁၀ နှစ်ပဲရှိသေးတယ်" လို့ ဗီလီကဆာကပြောတယ်။ "ကျွန်မက ၁၁ နှစ်လို့ နီအိုမိုင်ကဖြည့်စွက်ပြောတယ်။ အစကတော့အပျော် စမ်းကြည့်ရုံ သက်သက်လေးတစ်ခုပါပဲ။ ဒါပေမယ့် မကြာခင်မှာပဲ ကလေးလေးတွေဟာ သူတို့တစ်ခုထူးခြားတာကို တွေ့ရှိလိုက်တယ်ဆိုတာ နားလည်သွားကြတယ်။ "ကျွန်မ က သီချင်းဆိုရတာနဲ့ နွေးနွေးထွေးထွေးကြိုဆိုတာတွေကို ကြိုက်တယ်" လို့ နီအိုမိုင်ကပြောတယ်။ "ဒါပေမယ့် အားလုံးထဲမှာမှ ဥပုသ်စာဖြေကျောင်းမှာ ကြားရတဲ့ဇာတ်လမ်းတွေကိုအကြိုက်ဆုံးပါပဲ။" ကျွန်မလည်း "သဘောကျတယ်လို့ ဗီလီကဆာကပြောတယ်။

အပတ်တိုင်း ဥပုသ်နေ့ရောက်မှာကို ကျွန်မစောင့်မျှော်မနေနိုင်ခဲ့ဘူး။ သူတို့ မိသားစုထဲက အခြားဘယ်သူမှသူတို့နဲ့အတူမလာခဲ့ကြပေမယ့် ညီအစ်မနှစ်ယောက် ဟာသစ္စာရှိရှိဘုရားကျောင်းသွားခဲ့ကြတယ်" ကျွန်မတို့အိမ်ကဆိုရင် ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်တည်းပါပဲ" လို့ နီအိုမိုင်ကပြောတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မတို့တစ်ယောက် တည်းနေရသလိုခံစားရဘူး။ ဘုရားကျောင်းကလူတိုင်းကကျွန်မတို့ကို မိသားစုလို မျိုးခံစားရအောင်လုပ်ပေးကြတယ်။ အချိန်ကုန်လွန်လာတာနဲ့အမျှဗီလီကဆာနဲ့နီအို မိုင်တို့ဟာကလေးများအစီအစဉ်တွေမှာပါဝင်ခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ဟာသမ္မာကျမ်း ပုံပြင်တွေနားထောင်ခဲ့ကြတယ်၊ မေးခွန်းတွေဖြေဆိုခဲ့ကြတယ်၊ မိတ်ဆွေသစ်တွေ

လည်းရခဲ့ကြတယ်။ ယေရှုကကျွန်မတို့ကိုဘယ်လောက်ချစ်တယ် ဆိုတာသင်ယူခဲ့ရတာကိုကျွန်မမှတ်မိနေတယ်" လို့ဗီလီကေဆာကပြောတယ်။အဲဒီအချိန်မှာပဲကျွန်မ သူ့နောက်ကိုလိုက်ချင်တယ်ဆိုတာသိလိုက်ရတယ်။"တစ်နေ့မှာဥပုသ်နေ့ကျောင်းပြီး တဲ့နောက်၊ ကလေးနှစ်ယောက်ဟာ ဘုရားကျောင်းနားက သစ်ပင်တစ်ပင်အောက်မှာ ထိုင်နေကြတယ်။နင်ထင်လားငါတို့ဗတ္တိဇံခံဖို့အဆင်သင့်ဖြစ်ပြီလား" လို့နီအိုမိုင်က မေးတယ်" ငါထင်တယ်" လို့ဗီလီကေဆာကပြောတယ်။ "ငါတို့ယေရှုကိုသိပြီ။ ငါတို့ သူ့ကိုချစ်တယ်။ ပြီးတော့ သူ့နောက်ကိုလိုက်ချင်တယ်။"သူတို့နှစ်ယောက်ဟာ ယေရှု ထံ သူတို့ရဲ့အသက်တာတွေကိုအပ်နှံဖို့ ဆုံးဖြတ်ချက်ကြီးတစ်ခုကို အတူတူချမှတ်ခဲ့ ကြတယ်။

အဲဒီညမှာတော့ သူတို့ဟာ စိတ်ပျော်ရွှင်လျက် အိမ်ပြန်လျှောက်လာ ခဲ့ ကြတယ်။ ဒါပေမယ့် သူတို့မှာ ထပ်လုပ်ရမယ့်ကိစ္စတစ်ခုရှိသေးတယ်။"ငါတို့ အမေနဲ့ အဖေကို ပြောဖို့လိုတယ်" လို့ နီအိုမိုင်ကပြောတယ်။ "ဟုတ်တယ်" လို့ ဗီလီကေဆာ ကပြောတယ်။ "အရင်ဆုံးဆုတောင်းကြရအောင်။"ဆုတောင်းပြီးတဲ့နောက် သူတို့ အိမ်ထဲဝင်သွားကြတယ်။ အမေ၊ အဖေ လို့ နီအိုမိုင်က နူးညံ့စွာပြောတယ်။ "ကျွန်မတို့ ပြောစရာရှိတယ်။ ဘာလဲ ကလေးတွေရေလို့ အမေကချိုသာစွာမေးတယ်။ ကျွန်မတို့ ဗတ္တိဇံခံဖို့ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီလို့ဗီလီကေဆာကပြောတယ်။ သူတို့ မိဘတွေဟာ တစ် ယောက်ကိုတစ်ယောက်ကြည့်ပြီး ပြုံးကြတယ်။"မင်းတို့အတွက် ငါတို့ပျော်တယ်" လို့အဖေကပြောတယ်။ ဒါဟာမင်းတို့ရဲ့ရွေးချယ်မှုဖြစ်ပြီး ငါတို့အားပေးကြတယ်။ သူတို့မိဘတွေဟာ အဒ်ဗင်းတစ်တွေမဟုတ်ကြပေမယ့်၊ သူတို့ကိုတားဆီးခဲ့တာမျိုး မရှိသလိုသူတို့ရဲ့စိတ်ကူးကိုလည်းပြောင်းလဲဖို့မကြိုးစားခဲ့ကြဘူး။၂၀၂၄ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂ ရက်နေ့မှာ နေမင်းဟာ ထွန်းလင်းပြတ်သားစွာထွက်ပေါ်လာခဲ့တယ်။ အထူးနေ့တစ်နေ့ဖြစ်ခဲ့တယ်။ဗီလီကေဆာနဲ့ နီအိုမိုင်တို့ဟာ ဗတ္တိဇံခံမယ့်ကန်ဘေးမှာ ရပ်နေကြတယ်။ ကျွန်မ မကြောက်ခဲ့ဘူး" လို့ နီအိုမိုင်ကပြောတယ်။ "ကျွန်မနှလုံး

သားထဲမှာ ငြိမ်းချမ်းမှုကိုခံစားရတယ်။ ကျွန်မမတုန်ဆုတ်ခဲ့ဘူး လို့ဗီလီကေဆာ ကပြောတယ်။"ယေရှုကျွန်မတို့နဲ့အတူရှိနေတယ်ဆိုတာကျွန်မသိခဲ့တယ်

အဲဒီနေ့မှာပဲမိန်းကလေးနှစ်ယောက်စလုံးဗတ္တိဇံခံယူခဲ့ကြပြီးဆဲဗန်းဒေးအဒ်ဗင်းတစ် ဘုရားကျောင်းရဲ့အသင်းသားတွေဖြစ်လာခဲ့ကြတယ်။ ဗီလီကေဆာဟာ Earliteen ဥပုသ်နေ့ကျောင်းအတန်းကိုတက်ပြီး၊ နီအိုမိုင်ကတော့ Junior အတန်းမှာရှိတယ်။ ဥပုသ်နေ့တိုင်းငါတို့အသစ်တစ်ခုခုသင်ယူရတယ်" လို့နီအိုမိုင်ကပြောတယ်။"ပြီးရင်ငါ တို့ပုံပြင်တွေကိုအမေနဲ့အဖေကို မျှဝေပြောပြတယ်" လို့ ဗီလီကေဆာကပြောတယ်။ ဒီကလေးလေးတွေဟာဥပုသ်နေ့တိုင်းဘုရားကျောင်းဆက်သွားနေဆဲဖြစ်ပြီး၊ နေ့တိုင်းလည်းဆုတောင်းနေဆဲပါပဲ။ တစ်နေ့နေ့မှာအမေနဲ့အဖေကျွန်မတို့နဲ့အတူ ဘုရားကျောင်းတက်လာမယ်လို့ကျွန်မတို့ဆုတောင်းနေကြတယ်"လို့နီအိုမိုင်ကပြော တယ်။ ပြီးပျော်နေတဲ့မျက်နှာလေးတွေနဲ့ မျှော်လင့်ချက်တွေပြည့်နေတဲ့ နှလုံးသား လေးတွေနဲ့ပဲ၊ သူတို့ဟာ ယေရှုနဲ့အတူ ဥပုသ်နေ့နေ့တိုင်းစီ လျှောက်လှမ်းသွားကြမှာ ပါပဲ။

၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ စတုတ္ထသုံးလပတ်အတွက် တစ်ဆယ့်သုံးကြိမ်မြောက် ဥပုသ် နေ့အလှူငွေ၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသည် Trans-Pacific Union (ဖီဂျီပါဝင်သည်) ရှိ ကလေးများဥပုသ်နေ့ကျောင်းများအတွက် "Flip for Jesus" ပုံများပါသော စာ စောင် များ ထောက်ပံ့ပေးနိုင်ရန် ကူညီခဲ့ပါသည်။ ဤလအတွက်လည်း သင်၏ ရက်ရော သော တစ်ဆယ့်သုံးကြိမ်မြောက် ဥပုသ်နေ့လှူဒါန်းငွေအတွက် ကျေးဇူးတင် ပါသည်။

ယုံကြည်ခြင်း ခြေလှမ်းများဖြင့် ရှေ့ဆက်ခြင်း

ဖူလ်တန်အဒ်ဗင်းတစ် တက္ကသိုလ်ကောလိပ်၊

ဖီဂျီနိုင်ငံ

ဖေဖော်ဝါရီလ ၂၁ ရက်

ရေးသားသူ ၊ မိုင်ကာ တူအီမာ

ဖူလ်တန် အဒ်ဗင်းတစ် တက္ကသိုလ်ကောလိပ်ဟာ တိုင်လီဗူရဲ့ စိမ်းလန်းတဲ့ တောင်ကုန်းတွေကြားမှာ နှစ်ပေါင်း၇၀ကျော်ကြာရှိနှင့်ပြီးသားဖြစ်ပါတယ်။ ကျောင်းဝန်းထဲမှာ ကျောင်းသားတွေဟာ လှေငယ်လေးတွေနဲ့ မြစ်တွေကူးကြ ချွံ့နှစ်လမ်းကြောင်းတွေအတိုင်းခြေကျင်တက်ကြ၊သစ်သားပျဉ်ပြား အဟောင်းတွေထဲမှာ အိပ်ကြရပါတယ်။ ညဘက်တွေမှာ လေတိုက်တိုင်း အဆောက်အအုံတွေက ကျည်ကနဲ သံမြည်နေတတ်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့်ဖူလ်တန်ကောလိပ်ဟာ သူတို့ကိုကြီးကျယ်တဲ့ အတွေးအခေါ်တွေတတ်မြောက်စေပြီး အခြားသူတွေကိုဝတ်ပြုဆောင်ရွက်ဖို့ သင်ကြားပေးတာကြောင့် ကျောင်းသားတွေက ဆက်ပြီးလာရောက်ကြတာပါ။

မိုးရွာသွန်းတဲ့နေ့တစ်နေ့မှာကျောင်းအုပ်ကြီးကဆရာဆရာမတွေကိုယိုစိမ့်နေတဲ့ဝတ်ပြုဆောင်အမိုးအောက်မှာစုဝေးဆွေးနွေးဖို့ခေါ်ပါတယ်။ ငါတို့မှာ ရွေးချယ် စရာနှစ်ခုရှိတယ်လို့ သူကပြောပါတယ်။ ငါတို့ဒီမှာပဲနေပြီး ပိုပြီးသေးငယ် သွားမလား၊ ဒါမှမဟုတ် ပိုကောင်းတဲ့နေရာတစ်ခုကိုပြောင်းပြီးကြီးထွားမလား? လူတိုင်းကတစ်ဦးကိုတစ်ဦးမျှော်ကြည့်လိုက်ကြတယ်။ တက္ကသိုလ်ကောလိပ် တစ်ခုလုံးကိုပြောင်းဖို့လား။ဒါကမဖြစ်နိုင်ဘူးလို့ထင်ရပါတယ်။မြေယာဘယ်ကရမှာလဲ။စာသင်ခန်းတွေကိုဘယ်လိုဆောက်မှာလဲ။ ဘယ်သူကငွေကြေးထောက်ပံ့မှာလဲ။အဲဒီညမှာပဲ မေရဲ့လိုခေါ်တဲ့ ဆရာမငယ်တစ်ယောက်ဟာ သူမရဲ့အခန်းထဲမှာ "ကျေးဇူးတော်ရှင်" လို့ဆုတောင်းနေတယ်။ "ကိုယ်တော်က ဖူလ်တန်ကိုပြောင်းစေချင်ရင်၊ ကျေးဇူးပြုပြီး

ကျွန်မတို့ကိုပြသနိုင်ပါစေလို့သူမကပြောတယ်။ နောက်တစ်နေ့မနက်မှာအံ့ဩစရာ သတင်းတစ်ခုရောက်လာတယ်။ ဆဲဗဲဒေးအိမ်ထဲတစ်ခုရစ်ယာန်ဘုရားကျောင်းရဲ့ ခေါင်းဆောင်တွေက ၂၀၀၉ခုနှစ်အတွက် တစ်ဆယ့်သုံးကြိမ်မြောက် ဥပုသ်နေ့လှူဒါန်း ငွေကို ဖူလ်တန်ကောလိပ်ကလက်ခံရရှိဖို့ ရွေးချယ်ခဲ့ကြတယ်။ ဆိုလိုတာက ကမ္ဘာ အနှံ့က အိမ်ထဲတစ်တွေက ကူညီဖို့ငွေကြေးလှူဒါန်းကြမယ်ဆိုတဲ့သဘောပါ မေရဲ့ ဟာ"ဘုရားသခင်ကျွန်မတို့စကားကို နားထောင်တယ်"လို့ အော်ဟစ်ပြောကာ ကျောင်းဝန်းကိုဖြတ်ပြေးသွားတယ်။ မကြာခင်မှာပဲကောလိပ်အတွက် မြေယာတစ်ခု ရှာတွေ့သွားတယ်။

အုန်းပင်တွေရှိပြီး ဘတ်စ်ကားတွေသွားလာနေတဲ့ ခင်းထားသောလမ်း တစ် ခုလည်းရှိတယ်။ ဗိသုကာပညာရှင်တွေက စက္ကူထုပ်ကြီးတွေနဲ့ ရောက်လာကြ တယ်။ သူတို့ဟာ စာသင်ခန်းတွေ၊ စာကြည့်တိုက်၊ ကွန်ပျူတာခန်းမတွေ၊ စား သောက်ဆိုင်ကြီးတစ်ခုနဲ့ခန်းခန်းရာရာဘဏ္ဍာရုံတွေပါတဲ့ ကျောင်းအသစ် တစ်ခုကို ရေးဆွဲခဲ့ကြတယ်။ ဒါပေမယ့်ပြဿနာကြီးတစ်ခုရှိနေသေးတယ် ငွေကြေးလုံ လောက်အောင်မရှိသေးဘူး။ ဆောက်လုပ်ရေးသမားတွေကအလုပ်ကို စတင်ခဲ့ကြ တယ်။ အလုပ်သမားတစ်ယောက်က "ငါတို့ဘိလပ်မြေကို ဆုတောင်းခြင်းနဲ့ ရော လိုက်တယ်။ ပြီးတော့အရာအားလုံးကိုခိုင်မြဲစေတယ်" လို့ရယ်မောပြောဆိုခဲ့တယ်။ လိုင်ဆာလို့ခေါ်တဲ့ ကြင်နာတတ်တဲ့ ထမင်းချက်တဲ့သူတစ်ယောက်က သူမရဲ့လစာ တစ်ဝက်ကိုချွေတာပြီးစားသောက်ဆိုင်အသစ်အတွက်ခက်ရင်းတွေဝယ်ခဲ့တယ်။ "ကျောင်းသားတွေဟာ ဂုဏ်သိက္ခာရှိရှိနဲ့စားသောက်သင့်တယ်" လို့သူမကပြောခဲ့ တယ်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၂ ရက်နေ့မှာ ဖူလ်တန်ကောလိပ်ကျောင်းဝန်း အသစ်ကိုနေရောင်ခြည်စုံလင်တဲ့ မိုးကောင်းကင်အောက်မှာ ဖွင့်လှစ်နိုင်ခဲ့တယ်။ ကျောင်းသားတွေလက်ခုပ်တီးကြ၊ ကမာခွံခရာသံတွေမှုတ်ကြ၊ လူတိုင်းက "Great Is Thy Faithfulness" သီချင်းကိုသီဆိုကြတယ်။ ကျောင်းသား ၄၅၀နဲ့ စာသင်ခန်းစတင်

ခဲ့တယ်။ သူတို့ဟာ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းတစ်ခုကို ဘယ်လိုလည်ပတ်ရမလဲ၊ ဆရာ တစ်ယောက်ဘယ်လိုဖြစ်ရမလဲ၊ ဘုရားသခင်နဲ့ဘယ်လိုစကားပြောရမလဲ စတဲ့ အရာ တွေနဲ့ အခြားအရေးကြီးတဲ့ကျွမ်းကျင်မှုတွေကိုသင်ယူဖို့လာရောက်ကြတယ်။

ဆီရာလို့ခေါ်တဲ့ကျောင်းသူတစ်ယောက်ရှိတယ်။ သူမဟာအေးအေးနေတတ် သူဖြစ်ပြီးရှက်တတ်သူပါ။ သူမဟာသူ့ရဲ့ကျောပိုးအိတ်ကိုကိုင်ပြီး ဘတ်စ်ကားကနေ ဆင်းလာတယ်။ သူမစိုးရိမ်နေတယ်။ သူမမှာကျောင်းတက်ဘို့ ငွေကြေးလုံးဝ မရှိ သလောက်ဖြစ်နေတယ်။ ကျွန်မငွေကြေးမရှိပေမယ့် ယုံကြည်ခြင်းနဲ့လဲလာခဲ့တာလို့ ဆီရာကပြောတယ်။ ဘုရားသခင်ကို ကိုယ်တော်ကျွန်မကိုဒီမှာရှိစေချင်ရင် တံခါးကို ကျေးဇူးပြုပြီးဖွင့်ပေးပါလို့ကျွန်မပြောခဲ့တယ်။ ဘုရားသခင်ဖွင့်ပေးခဲ့တယ်။ ဆာမို အမည်ရတဲ့ဘုရားကျောင်းတစ်ကျောင်းကသူမကိုငွေကြေးအချို့ပေးခဲ့တယ်။ သူမ ဟာစာကြည့်တိုက်မှာအလုပ်ရခဲ့တယ်။ ပြီးတော့အံ့အားသင့်စရာလက်ဆောင်တစ်ခု ရောက်လာတယ်။ သူမရဲ့လိုအပ်ချက်အားလုံးကို ပေးချေဖို့လုံလောက်တဲ့ ငွေပမာဏ ဖြစ်တယ်။ ဆီရာဟာ ပျော်လွန်းလို့ငိုခဲ့တယ်။ "ဘုရားသခင်ဟာ အမြဲတမ်းအချိန်မီ ပေးတယ်လို့သူမကတိုးတိုးပြောခဲ့တယ်။

ဖူလ်တန်ကောလိပ်ကဆီရာကိုကျောင်းစာထက်ပိုပြီး အလုပ်ပေးခဲ့တယ်။ မိတ်ဆွေတွေကသူမကိုမနက်ခင်းမှာဝတ်ပြုဖို့ဖိတ်ခေါ်တယ်။ ဆရာဆရာမတွေကဘု ရားသခင်အကြောင်းသူမကိုသင်ပေးတယ်။ သမ္မာကျမ်းစာလေ့လာပြီးတဲ့ ညတစ်ည မှာဆီရာဟာကြယ်တွေကိုကြည့်ပြီး "ယေရှုရှင်၊ ကိုယ်တော်ကျွန်မကို ချစ်တယ်ဆို တာယုံကြည်ပါတယ်" လို့ပြောခဲ့တယ်။ ဆီရာဟာသူမရဲ့အတန်းဖော်တွေသီချင်းဆိုနေ ခိုက်ဝတ်ပြုရိပ်သာနောက်ကရေကန်ငယ်လေးထဲမှာ ဗတ္တိဇံခံယူခဲ့တယ်။ ယနေ့ အချိန်မှာဖူလ်တန်ကောလိပ်မှာကျောင်းသား ၁,၀၀၀ကျော်ရှိနေပါပြီ။ အချို့ကျောင်း သားတွေကကျောင်းဝန်းထဲကပွင့်နေတဲ့ ပန်းတွေကိုဖြတ်လျှောက်ပြီး ကျောင်းတက် ကြတယ်။ အခြားသူတွေကဝေးလံတဲ့ ကျေးရွာတွေမှာနေပြီးလေ့လာကြတယ်။

ကျောင်းသားတွေဟာဘာသာရပ်အမျိုးမျိုးကိုလေ့လာကြပေမယ့်၊အားလုံးကသူတို့ရဲ့ကျွန်းမှာရှိတဲ့လူတွေကိုကူညီဖို့သင်ယူနေကြတာပါပဲ။ ၂၀၂၀ခုနှစ်မှာဆိုင်ကလုန်းမုန်တိုင်း၊ဟာရိုက်လို့ခေါ်တဲ့မုန်တိုင်းကြီးတစ်ခုဖီဂျီကိုဝင်တိုက်တဲ့အခါဖူလ်တန်ကောလိပ်ဟာလေမုန်တိုင်းကနေလုံခြုံတဲ့နေရာတစ်ခုဖြစ်လာခဲ့တယ်။ကျောင်းသားတွေဟာအိမ်ပျက်စီးခဲ့ရတဲ့မိသားစုတွေအတွက်အစားအစာတွေချက်ပြုတ်ပေးခဲ့ကြတယ်။စီးပွားရေးကျောင်းသားတွေကလိုအပ်သည်များ စုစည်းပေးခဲ့ကြတယ်။ဘာသာရေး၊ပညာရေးကျောင်းသားတွေကတော့ကြောက်ရွံ့နေတဲ့မိခင်တွေနဲ့အတူဆုတောင်းပေးခဲ့ကြတယ်။ ကျေးရွာခေါင်းဆောင်တစ်ဦးက "မင်းတို့ကောလိပ်ဟာ ငါတို့ရဲ့အမှောင်ဆုံးမုန်တိုင်းထဲမှာမီးရှူးတန်ဆောင်တစ်ခုပါပဲ"လို့ပြောခဲ့တယ်။ ဖူလ်တန်ကောလိပ်ရဲ့ဇာတ်လမ်းကိုကူညီသူများစွာကရေးသားခဲ့ကြတယ်ဆိုရာဟာဆရာမတစ်ယောက်ဖြစ်ဖို့သင်ယူနေပါတယ်။ညနေခင်းတစ်ခုမှာသူမအရင်သန့်ရှင်းရေးလုပ်ခဲ့ရတဲ့စာကြည့်တိုက်အပြင်ဘက်မှာရပ်နေတယ်။ သူမတစ်နေ့ဆရာမကြီး ဖြစ်ပြီးသင်ပေးရမယ့်ကလေးတွေအကြောင်းတွေ့ပြီးပြီးလိုက်တယ်။

ဖူလ်တန်ကောလိပ်က ကျွန်မဘဝကိုပြောင်းလဲစေခဲ့တယ်" လို့သူမကပြောတယ်။ "အခုတော့ကျွန်မသူတို့ဘဝတွေကိုပြောင်းလဲဖို့ကူညီချင်တယ်။ ကမ္ဘာအနှံ့ကမိတ်ဆွေတို့ကိုကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ သင်တို့ရဲ့ဆုတောင်းခြင်းတွေနဲ့ လက်ဆောင်တွေဟာကျောင်းတစ်ကျောင်းထက်ပိုပြီးဆောက်လုပ်ဖို့ကူညီခဲ့တယ်။ သင်တို့ဟာ ယုံကြည်ခြင်းကြောင့် ခြေလှမ်းများရှာတွေ့ပြီး ခိုင်မာစွာကြီးထွားရာ၊ ကျောင်းသားတွေအခြားသူတွေကိုကူညီတတ်အောင်သင်ယူရာ၊ လူငယ်ခေါင်းဆောင်တွေ ဝတ်ပြုဆောင်ရွက်ခြင်းဟာအကောင်းဆုံးအရာဖြစ်တယ်ဆိုတာကိုရှာဖွေတွေ့ရှိရာနေရာတစ်ခုကိုဆောက်လုပ်ခဲ့ကြတယ်။ ၂၀၀၉ ခုနှစ်၊ စတုတ္ထသုံးလပတ်အတွက် တစ်ဆယ့်သုံးကြိမ်မြောက် ဥပုသ်နေ့လှူဒါန်းငွေ၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသည် ဖူလ်တန် အိမ်ထဲတစ် တက္ကသိုလ်ကောလိပ်၏ ကျောင်းဝန်းအသစ် ဆောက်လုပ်ရန် ကူညီခဲ့ပါသည်။

ဤလအတွက် သင်၏တစ်ဆယ့်သုံးကြိမ်မြောက် ဥပုသ်နေ့အလှူငွေအတွက် ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ထိုလှူဒါန်းငွေသည် ဆော်လမွန်ကျွန်းစုနှင့် ဗန္တအာတူနိုင်ငံရှိ ကလေးများကျန်းမာရေးဆိုင်ရာ စီမံကိန်းများကို ထောက်ပံ့ကူညီရန် ဖြစ်ပါသည်။

-၀၀၀-

အသစ်သောအစပြုခြင်း

ဒေါ်ဖီနာအူ

၊ဖီဂျီနိုင်ငံ

ဖေဖော်ဝါရီ ၂၈

ရေးသားသူ၊ မိုင်ကာ တူအီမာ

ကျွန်မနာမည်ကဒေါ်ဖီနာအူပါ။ ကျွန်မအသက် ၃၇ နှစ်၊ အိမ်ထောင်ရှိပြီး ချစ်စရာကောင်းတဲ့ကလေးသုံးယောက်ရဲ့မိခင်ပါ။ ကျွန်မကို ခရစ်ယာန်မိသားစု တစ်ခုက ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့ကြတာပါ။ ကျွန်မရဲ့မိဘတွေနဲ့ ဘိုးဘွားတွေဟာ သူတို့ရဲ့ယုံကြည်ခြင်းမှာ ခိုင်မာခဲ့ကြပြီး ဘုရားသခင်ကိုချစ်ခင်စေဖို့ ကျွန်မကိုကူညီခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်မမိသားစုက သင်ကြားပေးခဲ့တဲ့အရေးကြီးသောသင်ခန်းစာ တစ်ခုကတော့ အရာရာတိုင်းမှာ ဘုရားသခင်ကိုဦးစားပေးရမယ်ဆိုတာပါပဲ။ ကျွန်မ ဒုက္ခရောက်ချိန်ဖြစ်ဖြစ်၊ ပျော်ရွှင်ရတာဘဲဖြစ်ဖြစ်၊ ဘုရားသခင်ကို ချီးမွမ်းပြီး ရိုသေလေးစားဖို့ သင်ကြားခံခဲ့ရတယ်။ ဒီရိုးရှင်းတဲ့သင်ကြားမှုဟာနှစ်ပေါင်းများစွာကြာအောင် ကျွန်မနဲ့အတူရှိခဲ့ပြီး ဒီနေ့ကျွန်မရဲ့အသက်တာပုံစံကို ပုံဖော်ရာမှာ အကူအညီဖြစ်ခဲ့တယ်။

ကျွန်မရဲ့ဘဝဟာ ကျွန်မရဲ့ခင်ပွန်းဖြစ်လာမယ့်သူ့ကိုတွေ့တဲ့အခါမှာ စတင်ပြောင်းလဲလာခဲ့တယ်။ သူ့ကဆဲဗန်းဒေးအဒ်ဗင်း တစ်မိသားစုတစ်ခုမှာ ကြီးပြင်းခဲ့တာပါ။

အစတုန်းကကျွန်မတို့ဘုရားသခင်ကိုကိုးကွယ်တဲ့ အခါနည်းလမ်း ခြင်းမတူကြဘူး။ ဒါပေမယ့်ကျွန်တော်တို့ဟာတစ်ဦးကို တစ်ဦးချစ်ကြတယ်။ ပျော်ရွှင်တဲ့ဘဝတစ်ခုကိုအတူတူတည်ဆောက်ခဲ့ကြတယ်။ အခုဆိုရင် ကျွန်မတို့အိမ်ထောင်ကျပြီး ၁၀နှစ်ရှိပြီဖြစ်ပါတယ်။ ၂၀၂၂ခုနှစ်မှာ ကျွန်မတို့ဟာ ဖီဂျီနိုင်ငံက ရပ်ကွက်ကောင်းတစ်ခုမှာနေထိုင်ခဲ့ကြတယ်။ အဲဒီနှစ်မှာပဲ ထူးခြားတဲ့အရာ တစ်ခုဖြစ်ပျက်ခဲ့တယ်။ ယေရှုအကြောင်းစည်းဝေးပွဲတွေကို ကျွန်မတို့ရပ်ကွက်မှာ ပြုလုပ်ခဲ့တယ်။ ဒီစည်းဝေးပွဲတွေဟာ သုံးပတ်ကြာခဲ့တယ်။ ညနေခင်းတိုင်း လူတွေဟာ ကောင်းကင်အောက်မှာစုဝေးပြီး သမ္မာကျမ်းစာထဲကသတင်းစကားတွေကို နားထောင်ကြ၊ သီချင်းတွေဆိုကြ၊ အတူတူဆုတောင်းကြတယ်။ အဲဒီအစည်းအဝေးကို ကျွန်မတို့မိသားစုကသွားဖို့ဆုံးဖြတ်ခဲ့ကြတယ်။ ပထမညမှာသွားခဲ့ကြတယ်။ ပြီးတော့ဒုတိယညမှာလည်းသွားခဲ့ကြတယ်။

ညတိုင်းတစ်ခါမှမလစ်ဟင်းခဲ့ကြဘူး။ ဘုရားသခင်၏မေတ္တာ အကြောင်း ဇာတ်လမ်းတွေ ဟာကျွန်မရဲ့နှလုံးသားကိုထိမှန်ခဲ့တယ်။ ကျွန်မမသိခဲ့ဖူးတဲ့ ဘုရားသခင်နဲ့သူနွတ်ကပတ်တော် အကြောင်းအရာများစွာကိုသင်ယူခဲ့ရတယ်။ ကျွန်မရဲ့ခင်ပွန်းဟာ ကျွန်မဘေးမှာတိတ်တိတ်လေးထိုင်ပြီး ဆုတောင်းနေခဲ့တယ်။ သူဟာ ဗတ္တိဇံခံဖို့ဆုံးဖြတ်ချက်ချနိုင်အောင်ဘုရားသခင်ကိုတောင်းလျှောက်နေတယ်ဆိုတာ ကျွန်မသိခဲ့တယ်။ တတိယပတ်ရောက်လာခဲ့တယ်။ ဟောပြောသူကလူတွေကိုယေရှုထံမှာသူတို့ရဲ့အသက်တာတွေကိုအပ်နှံဖို့ဖိတ်ခေါ်တဲ့အခါသန့်ရှင်းသောဝိညာဉ်တော်ဟာ ကျွန်မရဲ့နှလုံးသားထဲမှာတိုးတိုးပြောနေသလိုခံစားရတယ်။ ကျွန်မဘာလုပ်ရမယ်ဆိုတာသိခဲ့တယ်။ ကျွန်မထရပ်လိုက်ပြီး ဗတ္တိဇံခံယူခြင်းအားဖြင့်ယေရှုကိုလိုက်ဖို့ရွေးချယ်လိုက်တယ်။ ဒီဆုံးဖြတ်ချက်အတွက် ကျွန်မဘယ်တော့မှနောင်တမရခဲ့ပါဘူး။

ဗတ္တိဇံခံပြီးနောက်ပိုင်းမှာကျွန်မဟာဘုရားကျောင်းကလူတွေယေရှုနဲ့ပိုပြီးနီးစေဖို့ကူညီပေးနိုင်တဲ့အရာတွေကိုပိုပြီးလုပ်ချင်လာတယ်။ ကျွန်မဟာကလေးတွေကို

အတန်းတွေမှာကူညီဖို့စတင်ခဲ့တယ်။ကလေးငယ်လေးတွေနဲ့အတူလုပ်ကိုင်ရတာကို ကျွန်မနှစ်သက်ခဲ့တယ်။ ၂၀၂၃ခုနှစ်မှာ ကျွန်မတို့မိသားစုဟာ ကျွန်မရဲ့ခင်ပွန်းကို အခြားဒေသတစ်ခုမှာ အလုပ်လုပ်ဖို့တောင်းဆိုခံရတဲ့အခါ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ကြတယ်။ ကျွန်မဟာကျွန်မတို့ရဲ့ဘုရားကျောင်းအသစ်မှာ ကလေးတွေကို ဆက်ပြီးကူညီနေပါတယ်။ ကျွန်မဟာရပ်ကွက်အနှံ့အပြားက ကလေးများကိုကြိုဆိုပါတယ်။ သမ္မာကျမ်းပုံပြင်တွေ၊သီချင်းတွေနဲ့ ဘုရားသခင်၏မေတ္တာအကြောင်း ရိုးရှင်းတဲ့ သင်ခန်းစာတွေကို မျှဝေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဒီထက်ပိုပြီးတော့၊ ကျွန်မကြီးပြင်းလာစဉ်က တကယ့်ကို မရခဲ့တဲ့အရာတစ်ခုကို သူတို့ကိုပေးပါတယ်။ မိသားစုရဲ့ အစိတ်အပိုင်း တစ်ခုလိုခံစားရအောင်ပါ။

ကျွန်မဟာမိဘနှစ်ပါးစလုံးနဲ့အတူကြီးပြင်းလာခဲ့ရတာမဟုတ်ပါဘူး။ တစ်ခုခုပျောက်ဆုံးနေသလိုခံစားခဲ့ရတယ်။ ဒါကြောင့်မို့လို့ကျွန်မအခုလုပ်ကိုင်နေတဲ့ နေရာမှာကလေးတွေကိုနက်ရှိုင်းစွာဂရုစိုက်နေတာဖြစ်ဖို့များပါတယ်။ သူတို့တွေကျွန်မရဲ့ အတန်းထဲကိုဝင်လာတဲ့အခါကျွန်မသူတို့ကို နွေးထွေးတဲ့ချီးကျူးမှုပေးပြီး ကျွန်မရဲ့ ကိုယ်ပိုင်ကလေးတွေလိုဆက်ဆံတယ်။ ယေရှုက ကျွန်မကိုခံစားရစေသလိုမျိုးပဲ သူတို့တွေကိုလည်းမြင်တယ်၊ ကြားတယ်၊ ချစ်တယ်လို့ခံစားရစေချင်တယ်။ ကျွန်မ ဗဟိုဇံခံတဲ့အတွက်ကျွန်မရဲ့မိသားစုထဲကလူတိုင်းကတော့မပျော်ရွှင်ခဲ့ကြပါဘူး။ သူတို့ထဲကအချို့ကကျွန်မကိုမနာလိုစကားတွေတောင်ပြောခဲ့ကြတယ်။ သူတို့ပြောတာတွေဟာနာကျင်စေခဲ့ပေမယ့်၊ကျွန်မကိုတော့နောက်မဆုတ်စေခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်မအားနည်းတယ်လို့ခံစားရတိုင်း၊ဘုရားသခင်ကကျွန်မကို ခိုင်မာစေဖို့ကူညီပေးခဲ့တယ်။ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်းဖြစ်နေတယ်လို့ခံစားရတိုင်း၊ ကျွန်မသမ္မာကျမ်းစာကို ဖတ်ပြီးသူဟာကျွန်မဘေးမှာရှိနေတယ်ဆိုတာသတိရမိတယ်။ သူဟာကျွန်မရဲ့ ကျိုးပဲ့နေတဲ့နှလုံးသားကိုပြင်ဆင်ပေးခဲ့တယ်။ တစ်ခါတလေမှာသင်အားနည်းတယ်လို့ ခံစားရလား။ တစ်ယောက်တည်းအထီးကျန်ဖြစ်နေသလိုခံစားရလား။ သင်ရဲ့ နှလုံး

သား နာကျင်နေသလား၊ ဘုရားသခင်ဟာသင့်ကိုမြင်တယ်၊ သင့်ရဲ့ငိုကြွေးသံကို ကြားတယ်၊ သင်ဘယ်လိုဘဝကိုဖြတ်သန်းနေရတယ်ဆိုတာသိတယ်။ သူ့ကိုယုံကြည် လိုက်ပါ၊ ပြီးရင်သူကသင့်ကိုကူညီလိမ့်မယ်။

၂၀၀၆ခုနှစ်၊ တတိယသုံးလပတ်အတွက် တစ်ဆယ့်သုံးကြိမ်မြောက် ဥပုသ် နေ့အလှူငွေ၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသည် ဖီဂျီနိုင်ငံတွင် လူများယေရှုအကြောင်း ပိုမို သိရှိနိုင်စေရန် ဗဟိုဌာနတစ်ခုတည်ဆောက်ရာတွင် ကူညီခဲ့ပြီးဖြစ်ပါသည်။ ဤလ အတွက် အလှူငွေသည် ဝါလိစ်ကျွန်းပေါ်ရှိ လူမှုအကျိုးပြုဗဟိုဌာနတစ်ခုကို တည် ဆောက်ရန်ဖြစ်ပြီး၊ ၎င်းသည် အဒ်ဗင်းတစ်များအား နယူးကယ်လီဒိုနီးယား သာသနာ ပြုဒေသရှိ လူများနှင့် မိတ်ဆွေဖွဲ့နိုင်ရန် အထောက်အကူပြုပါလိမ့်မည်။

-၀၀၀-

လမ်းဘေးမှကယ်တင်ခြင်း

ဒင်းနစ်၊ ပါပူအာ

နယူးဂီနီနိုင်ငံ

မတ်လ ၇ ရက်

ရေးသားသူ ၊ ဂရေစ်လင်း လွိုင်

ဒင်းနစ်သည် ပါပူအာ နယူးဂီနီနိုင်ငံရှိ ပို့မော့စ်ဘီးမြို့ကြီးတွင် နေထိုင်သော ဆယ်ကျော်သက်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ တစ်ညတွင်၊ သူသည် မိတ်ဆွေများနှင့် လမ်းဘေး တွင် အချိန်ကုန်ပြီးနောက် အိမ်သို့နောက်ကျမှ ပြန်ရောက်လာသည်။ အမေသည် စိုးရိမ်ပူပန်စွာဖြင့်သူ့အားစောင့်မျှော်နေခဲ့သည်။ ဒင်းနစ်သည်မိခင်စကားကိုနားထောင်လိုစိတ် မရှိခဲ့ပေ။ "ငါ့ကို ဘာလုပ်ခိုင်းချင်တာလဲ" ဟု သူထင်မြင်ခဲ့သည်။ သူသည် ဒေါသထွက်နေခဲ့သည်။ သူ၏အတွင်းစိတ်ထဲတွင် ဝမ်းနည်းခြင်းနှင့် အထီးကျန်ခြင်း

တို့ခံစားနေရသည်။ဒင်းနစ်အသက်သုံးနှစ်အရွယ်တွင်၊ သူ၏အဘိုး၊ အဘွားထံတွင် နေထိုင်ရန်သွားခဲ့သည်။ အမေသည် သူ့ကိုချစ်သော်လည်း၊ သူ့ကိုပြုစုစောင့်ရှောက် ရန် အခက်အခဲရှိနေခဲ့သည်။ ဒင်းနစ်၏ အဖေသည်လည်း မိသားစုအတွက် လိုအပ် သော ဂရုစိုက်မှုနှင့် ပံ့ပိုးကူညီမှုများ မပေးနိုင်ခဲ့ပေ။ ထို့အပြင်အမေတွင် ဒင်းနစ်၏ ညီမဖြစ်သူ ကလေးငယ်တစ်ဦး ရှိလာပြီး သူမသည် ဒင်းနစ်ကိုအဘိုး၊ အဘွားထံ ထားရန် ဝမ်းနည်းစွာဖြင့် ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ရသည်။ဒင်းနစ်၏ အဘိုး၊အဘွားများ သည် ကြင်နာတတ်သော သတ္တမနေ့အိမ်တစ်ခုချာချီအသင်းဝင်များ ဖြစ်ကြသည်။ သူတို့သည် ဒင်းနစ်ကို ချစ်ကြသော်လည်း၊ ဒင်းနစ်သည် သူ၏ အမေနှင့် အဖေကို လွမ်းဆွတ်နေခဲ့သည်။

ဒင်းနစ် အသက် ၁၁ နှစ်အရွယ်ရောက်သောအခါ၊ သူသည် လမ်းဘေးတွင် အချိန်အများကြီး ကုန်လွန်လာခဲ့သည်။ သူသည် အရက်နှင့် မူးယစ်ဆေးဝါးများကို စမ်းသောက်ခဲ့သည်။ မူးယစ်ဆေးဝါးများကိုပင် ရောင်းချခဲ့သည်။ လမ်းဘေး မိတ် ဆွေ အသစ်များက သူ့ကို ပိုင်ဆိုင်ရာနေရာတစ်ခုရှိသည်ဟု ခံစားရစေသည်ဟု သူ ထင်မြင်ခဲ့သည်။နှစ်အနည်းငယ်ကြာပြီးနောက်၊ အမေသည် ဒင်းနစ်၏ ဘဝထဲသို့ ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာခဲ့သည်။ အမေ၊ သူမ၏ ခင်ပွန်းအသစ်နှင့် ဒင်းနစ်၏ ညီမ ငယ်တို့အားလုံးသည် သူ့ကိုကူညီချင်ကြသည်။ အမေသည် သူ့အား အစားအစာ၊ ပိုက်ဆံနှင့် အဝတ်အစားများ ပေးခဲ့သည်။ သို့သော်ဒင်းနစ်သည် သူမ၏ အကူအညီ ကိုမလိုချင်ခဲ့ပေ။ သူသည် ဒေါသထွက်နေဆဲ ဖြစ်သည်။အမေသည် လက်မလျှော့ခဲ့ ပေ။ သူမသည် ကြိုးစားခဲ့သည်အော်ဟစ်ခြင်းနှင့် ရိုက်နှက်ခြင်းတို့ပင် ပါဝင်သည်။ သို့သော် ဘာမှမအလုပ်မဖြစ်ခဲ့ပေ။ သူမများများကြိုးစားလေ၊ ဒင်းနစ်က ဆန့်ကျင် ငြင်းခုံလေဖြစ်သည်။

မင်း ဘာဖြစ်ချင်တာလဲ" ဟု အမေက အော်ဟစ်မေးမြန်းခဲ့သည်။ "မင်းကို ငါ ဘာအမှားလုပ်ခဲ့သလဲ"ဒင်းနစ်သည် အတွင်းစိတ်ထဲတွင် ထိခိုက်နာကျင်ခဲ့ရသည်။

"အမေက ကျွန်တော့ကိုစွန့်ခွာသွားတာ။ ငါဘာလို့ အမေ့စကားကို နားထောင် ရမှာလဲ" ဟု သူထင်မြင်ခဲ့သည်။ ထိုအချိန်တွင် ဘုရားသခင်၏စကားတော်သည် အမေ၏ နှလုံးသားထဲသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ "ငါသည် ဤကလေးကို သင့်အား ပေးတော်မူခဲ့သည်။ ငါတစ်ပါးတည်းသာလျှင် သူ့ကိုကူညီနိုင်သည်" ဟု သူမကြားရသည်ဟု ခံစားရသည်။ ထို့ကြောင့် အမေသည် ဒင်းနစ်အား ဆူပူကြိမ်းမောင်းခြင်းကို ရပ်တန့်ကာ သူ့အတွက် ဆုတောင်းပေးခြင်းကို စတင်ခဲ့သည်။ သူမသည် သူ့အကြိုက်ဆုံး အစားအစာများကိုချက်ပြုတ်ပေးခဲ့သည်။ ဒင်းနစ်ညနက်မှ ပြန်လာတိုင်း၊ အမေသည် စောင့်မျှော်၍ ဆုတောင်းပေးနေခဲ့သည်။ သူ့အိမ်ပြန်ရောက်တိုင်း၊ ပူပူနွေးနွေး အုန်းထမင်းနှင့် ကြက်သားဟင်း သူ့အတွက် သီးသန့်ချန်ထားပေးသော အရသာ အကောင်းဆုံးအပိုင်းများကို တွေ့ရှိရသည်။

ဒင်းနစ်၏ နှလုံးသားထဲတွင် တစ်စုံတစ်ရာ ပြောင်းလဲမှုစတင်ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ ညစာများစွာနှင့် ဆုတောင်းချက်များစွာပြီးနောက်၊ သူသည် ချစ်ခြင်းမေတ္တာကို ခံစားရလာခဲ့သည်။ သူ အသက် ၂၆ နှစ်အရွယ်တွင်၊ ဘုရားသခင်ကို ပြန်လည်ကိုးကွယ်ခဲ့ပြီး ဗတ္တိဇိမင်္ဂလာကို ခံယူခဲ့သည်။ သူ၏အမေခင်ပွန်းသည် ထိုအချိန်တွင် ကွယ်လွန်သွားခဲ့သော်လည်း၊ သူ၏ဗတ္တိဇိမင်္ဂလာကို မျက်မှောက်ကြည့်ရသည့်အတွက် ဒင်းနစ်သည် ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာဖြစ်ခဲ့ရသည်။ တစ်နှစ်အကြာတွင်၊ ဒင်းနစ်၏ ဦးလေး၊ အသင်းတော်ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးသည်၊ အသင်းတော်ငယ်လေးတစ်ခုကို ဦးဆောင်ရန် ကူညီပေးရန် သူ့အား ဖိတ်ကြားခဲ့သည်။ ဒင်းနစ်သည် သုံးနှစ်ကြာ အလုပ်လုပ်ခဲ့သည်။ ထို့နောက်၊ သင်းအုပ်ဆရာတစ်ဦးက သူ့အား Omaura Adventist School of Ministry တွင် ပညာသင်ကြားရန် ပြောကြားခဲ့သည်။ ထိုနေရာတွင်၊ ဒင်းနစ်သည် ကျေးရွာသားများအား အစားအစာစိုက်ပျိုးရန်နှင့် ချက်ပြုတ် ပြင်ဆင်ရန် သင်ကြားပေးသည့် နည်းလမ်းများကို သင်ယူနေသည်။ သူသည် အခြားသူများအား ယေရှုကိုမျှဝေရန် နည်းလမ်းအသစ်များကိုလည်း သင်ယူနေသည်။

ဒင်းနစ်သည် မြို့ပြတွင် ကြီးပြင်းလာသူဖြစ်သောကြောင့်၊ ကျေးရွာဘဝသည် သူ့အတွက် အသစ်အဆန်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်ဟာ ဟင်းသီးဟင်းရွက်စိုက်ပျိုးနည်းတွေ၊ ကိုယ့်အစားအစာကို ကိုယ်တိုင်ချက်ပြုတ်နည်းတွေ သင်ယူခဲ့ရပါတယ်ဟု သူကပြောသည်။ ယခုအခါ၊ ဒင်းနစ်သည် အခြားမိသားစုများ မျှော်လင့်ချက်ပြည့်ဝလာစေရန် ကူညီပေးလိုသည်။ "အကြောင်းအမျိုးမျိုးကြောင့် ကွဲကွာသွားတဲ့ မိသားစုက ကလေးတစ်ယောက်အနေနဲ့၊ တစ်ခါတစ်ရံမှာ ကျွန်တော့်မှာ စားစရာလည်း မလုံလောက်ခဲ့ဘူး၊ ကျောင်းတက်ဖို့ ပိုက်ဆံလည်း မရှိခဲ့ဘူး"ဟု သူကပြောသည်။ "ဒါပေမယ့် အခုတော့၊ ဒီလောကမှာရော ကောင်းကင်ဘုံမှာပါပျော်ရွှင်တဲ့ အိမ်ထောင်ရေးရှိဖို့ အခြားသူတွေကို ကူညီချင်ပါတယ်။"

တဆယ့်သုံးပတ်မြောက် ဥပုသ်နေ့အလှူငွေ (Quarterly Mission Project Offering ဟုလည်း သိကြသော) ကို လှူဒါန်းခြင်းဖြင့် ဒင်းနစ်ကဲ့သို့သော လူများကို သင်ကူညီနိုင်ပါသည်။ ဤအထူးလှူဒါန်းငွေသည် Omaura Adventist School of Ministry ရှိ ကျောင်းသားများအား ပါပူအာ နယူးဂီနီနိုင်ငံတွင် ယေရှုနှင့် အခြားသူများအား ဝတ်ပြုကိုးကွယ်နည်းကို သင်ယူရန် ကူညီပေးမည်ဖြစ်သည်။ သင်၏ သစ္စာရှိသော လှူဒါန်းမှုအတွက် ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

ခြေတစ်ဖက်နှင့် လူ

ဆမ်၊ပါပူအာ

နယူးဂီနီနိုင်ငံ

မတ်လ ၁၄ ရက်

ဆမ်သည် သူ့ခိုးမှု၊ မူးယစ်ဆေးသုံးစွဲမှု၊ ရန်ဖြစ်မှုစသည့် မကောင်းမှုများစွာ ဖြစ်ပွားနေသော ရပ်ကွက်တစ်ခုတွင် နေထိုင်ခဲ့သည်။ ဆမ်သည် အသက်ငယ်ငယ် ကတည်းက ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရသည်။ သူသည် အရက်သောက်ခြင်း၊ မူးယစ်ဆေး သုံးစွဲခြင်းနှင့် လမ်းဘေးတွင် အတူတကွ နေထိုင်ခြင်းများ စတင်ခဲ့သည်။ ဆမ် အသက် ၁၅ နှစ်အရွယ်တွင်၊ သူသည် မကောင်းမှုပြုလုပ်သော ကလေးများအဖွဲ့ဖြစ်သည့် ဂိုဏ်း တစ်ခုသို့ဝင်ခဲ့သည်။ သူ၏မိတ်ဆွေအသစ်များက သူ့အားခိုးယူခြင်းနှင့် ခိုးထားသော ပစ္စည်းများကို ရောင်းချခြင်း သင်ကြားပေးခဲ့သည်။ နှစ်များကုန်လွန်လာသည်နှင့် အမျှ၊ သူ၏မိသားစု၊ အထူးသဖြင့် သူ၏ဇနီးသည်သူ့ကို ဘုရားကျောင်းသို့ တက်ရောက်ရန် တောင်းဆိုခဲ့သော်လည်း ဆမ်က ဘုရားကျောင်းသည် သူ့အတွက် မဟုတ်ဟု ငြင်းဆိုခဲ့သည်။

ထို့နောက်၊ ၁၉၉၅ ခုနှစ်၊ မေလ ၁၉ရက်နေ့တွင် အလွန်ဆိုးရွားသော အဖြစ် အပျက်တစ်ခုဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ ဆမ်သည် ဒဏ်ရာရခဲ့သည်။ သူသည် ဥပဒေကို ချိုးဖောက်ခဲ့ပြီး ရဲများက သူ့ကိုလိုက်လံ ဖမ်းဆီးကာခေါင်းကိုပစ်ခတ်ခဲ့သည်။ သူ၏ ခေါင်းသည် အလွန်အမင်း ဒဏ်ရာရခဲ့သဖြင့် ဆရာဝန်များသည် သူ့အသက် ကို ကယ်တင်နိုင်ရန် ဖြတ်တောက်ပစ်ရန် လိုအပ်ခဲ့သည်။ သူသည် ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် မေးခွန်း ထုတ်ခဲ့သည်။ ငါသေသွားခဲ့ရင် ဘာဖြစ်မလဲ။ ဘုရားသခင်ထံ ငါ၏နှလုံးသားကို မပေးဘဲ ကောင်းကင်ဘုံကိုမရောက်နိုင်၊ ဆမ်သည် ပြောင်းလဲလိုသော်လည်း၊ အရက်နှင့် မူးယစ်ဆေးသုံးစွဲသော မိတ်ဆွေများနှင့် ဆက်လက်နေထိုင်ခဲ့သည်။ တစ်ညတွင်၊ သူသည် မိတ်ဆွေတစ်ဦး၏ အိမ်တွင် အရက်မူးခဲ့သည်။ သူသည် "ယေရှု၊ ဘီးကို

ကိုင်ပါ" ဟုခေါ်သော သီချင်းတစ်ပုဒ်ကို ကြားလိုက်ရသည့်အခါ သီချင်းနားထောင်နေခဲ့သည်။ စကားလုံးများသည် သူ၏ နှလုံးသားကို ထိမှန်ခဲ့သည်။ မျက်ရည်များ သူ၏ မျက်လုံးများသို့ ကျရောက်လာခဲ့သည်။ သူသည် ထပြီ အိမ်မှ တိတ်တဆိတ် ထွက်ခွာသွားခဲ့သည်။ ဘုရားသခင် သူ့ဘဝကို ပြောင်းလဲခွင့်ပြုရန် သူသည် အဆင်သင့်ဖြစ်နေခဲ့သည်။

အဆိုပါညပြီနောက် သောကြာနေ့တွင်၊ ဆမ်၏ နှလုံးသားထဲမှ တိတ်ဆိတ်သော အသံက "မနက်ဖြန်မှာ ဘုရားကျောင်းကို သွားပါ" ဟု ပြောခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် ဥပုသ်နေ့မနက်ခင်းတွင်၊ သူသည် အဆင်သင့်ပြင်ဆင်ခဲ့သော်လည်း သူ့သွားမည့်နေရာကို မည်သူ့ကိုမျှ မသိစေလိုခဲ့ပေ။ သူသည် ပုံမှန်အဝတ်အစားများဖြင့် အိမ်မှ ထွက်ခွာသွားခဲ့သော်လည်း လမ်းခရီးတွင် ဥပုသ်နေ့အဝတ်အစားများကို ပြောင်းလဲဝတ်ဆင်ခဲ့သည်။ သူသည် ဘုရားကျောင်းသို့ သွားပြီး အိမ်သို့ မပြန်မီ ပုံမှန်အဝတ်အစားများကို ပြန်လည်ပြောင်းလဲဝတ်ဆင်ခဲ့သည်။ ထိုဥပုသ်နေ့သည် ၂၀၁၃ ခုနှစ်၊ နိုဝင်ဘာလ ၂၅ ရက်နေ့ ဖြစ်သည်။

သူသည် ယေရှုကို လက်ခံပြီး ဘုရားကျောင်းသို့ တက်ရောက်နေကြောင်း သူ၏ဇနီး သိရှိသွားသောအခါ၊ သူမသည် အလွန်ပျော်ရွှင်ခဲ့သည်။ ၂၀၁၄ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ ၁၉ ရက်နေ့တွင်၊ ဆမ်သည် ဗတ္တိဇံမင်္ဂလာခံယူခဲ့ပြီး သတ္တမနေ့ အိမ်ထောင်တစ်ခုချုပ်၏ အသင်းဝင်တစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့သည်။ သူ၏ဘဝသည် လုံးဝကွဲပြားခြားနားသွားခဲ့သည်။ ဂိုဏ်းတစ်ခုတွင် ပါဝင်ခြင်းအစား၊ သူသည် အခြားသူများအား ယေရှုအကြောင်း ပြောပြသော သာသနာပြုတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ ၂၀၂၄ ခုနှစ်တွင်၊ ဆမ်သည် အိမ်ထောင်တစ်ခုချုပ်အသစ်တစ်ခုကို စောင့်ရှောက်ရန် ကူညီခဲ့သည်။ ၂၀၂၅ ခုနှစ်တွင်၊ ဘုရားသခင်အား ဆက်လက်ဝတ်ပြုရန် နည်းလမ်းများကို ပိုမိုသင်ယူရန် Omaura Adventist School of Ministry တွင် ကျောင်းသားတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။

ဆမ်သည်အသက်ရှင်လျက်လွတ်လပ်စွာနေထိုင်ရသည့်အတွက်နေ့စဉ်ကျေးဇူးတင်ခြင်းရှိသည်။ သူ၏ ဂိုဏ်းဟောင်းမိတ်ဆွေများစွာသည် ယခုအခါ ထောင်ထဲတွင် ရှိကြပြီတချို့မှာ သေဆုံးသွားကြပြီဖြစ်သည်။ သို့သော် ဆမ်သည် ယေရှုအားဖြင့် ဘဝအသစ်ကို ရွေးချယ်ခဲ့သည်။ သူ၏ဇာတ်လမ်းကြောင့်၊ သူ၏ မိတ်ဆွေဟောင်းများစွာသည်လည်း ယေရှုထံ သူတို့၏ဘဝများကို ပေးအပ်ခဲ့ကြသည်။ လူများသည် ဆမ်အားယုံကြည်ခဲ့ကြသောကြောင့်၊ သူအား အရေးကြီးသော အလုပ်တစ်ခုကို လုပ်ဆောင်ရန် တောင်းဆိုခံခဲ့ရသည်။ သူ၏မွေးရပ်မြေတွင် PNG for Christ ဟုခေါ်သော ချာချ်အစည်းအဝေးကြီးအတွင်း လူတိုင်းဘေးကင်းလုံခြုံရေးကို ကူညီပေးရန် တောင်းဆိုခံခဲ့ရသည်။ အစည်းအဝေးတစ်ခုတွင်၊ ဟောပြောသူ သင်းအုပ်ဆရာ ဒွန်ဖယ်ဘွန်က ယေရှုကို သူတို့၏ကယ်တင်ရှင်အဖြစ် လက်ခံလိုသူရှိမရှိ မေးမြန်းခဲ့သည်။ လူအုပ်ထဲမှ ဂိုဏ်းသားတစ်ဦးက သူ၏မိတ်ဆွေများအား "မင်းတို့ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ ငါမသိဘူး၊ ဒါပေမယ့် ခရစ်တော်ကိုလက်ခံဖို့ ငါရှေ့ကိုတက်သွားမယ်" ဟု ပြောခဲ့သည်။ သူ၏မိတ်ဆွေများက "ငါတို့လည်း မင်းနဲ့အတူ လိုက်သွားမယ်" ဟု ပြန်ပြောခဲ့ကြသည်။

ထိုညတွင်၊ သူတို့အားလုံးသည် ယေရှုထံ သူတို့၏ဘဝများကို ပေးအပ်ခဲ့ကြသည်။ အစည်းအဝေးများ၏ နောက်ဆုံးညတွင်၊ သင်းအုပ်ဆရာ ဖယ်ဘွန်သည် ရော်နီဟုခေါ်သော လူတစ်ဦးနှင့် တွေ့ဆုံခဲ့သည်။ ရော်နီက အစည်းအဝေးများအတွင်း ဗတ္တိဇံမင်္ဂလာခံယူခဲ့ကြောင်း သင်းအုပ်ဆရာကို ပြောပြခဲ့သည်။ သူသည် ခက်ခဲပြီး ဒုက္ခရောက်ခဲ့ရသော ဘဝကို နေထိုင်ခဲ့ရကြောင်းလည်း မျှဝေခဲ့သည်။ ထို့နောက်၊ သူသည် ဆမ်ကို ညွှန်ပြပြီး "ကျွန်တော်က သူနဲ့အတူရှိခဲ့တယ်" ဟု ပြောခဲ့သည်။ ဆမ်၏ဇာတ်လမ်းကို ကြားဖူးပြီးဖြစ်သည့် သင်းအုပ်ဆရာ ဖယ်ဘွန်က ရော်နီအား သူနားလည်ကြောင်း ပြောခဲ့သည်။

ယခုအခါ၊ ဆမ်နှင့် ရော်နီတို့သည် အခြားသူများအား ယေရှုအကြောင်း ပြောပြရန် အတူတကွပူးပေါင်းခဲ့ကြသည်။ သူတို့သည် ဘုရားသခင်အတွက် စွမ်းအားပြည့်ဝသော အဖွဲ့တစ်ခုဖြစ်သည်။ "အတိတ်ကို ပြန်ကြည့်လိုက်ရင်" ဟု ဆမ်က ပြောသည်။ "ကျွန်တော့်ရဲ့ အဒ်ဗန်တစ်မိသားစုအတွက် အရမ်းကျေးဇူးတင်မိပါတယ်။ သူတို့က တခြားလူတွေနဲ့ မတူဘူး။ သူတို့က သမ္မာကျမ်းစာနဲ့အညီ နေထိုင်ကြတယ်။ ကျွန်တော်က သူတို့ကို ကျွန်တော့်ရဲ့ ဂိုဏ်းဟောင်းထဲက ဘယ်သူ့ကိုမှ ထက်ပိုပြီး လေးစားခဲ့တယ်။ သို့သော် ထို့ထက်ပို၍၊ ဆမ်သည် ဘုရားသခင်အား ကျေးဇူးတင်ခြင်းရှိသည်။

ဘုရားသခင်က နေထိုင်ရန် အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းကို ငါ့ကို သင်ပေးတော်မူခဲ့တယ်" ဟု သူက ဆိုသည်။ "ကျွန်တော်ဟာ ခြေ တစ်ဖက်တည်းပဲ ရှိသော်လည်း၊ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်ကို ဆက်ကူညီနေတယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်သိပါတယ်။ ထို့ထက်ပို၍ ဘုရားသခင်သည် သူ့အား ကူညီနေတော်မူသည်။ ဆမ်သည် ယခုအခါ ချာချ်ခေါင်းဆောင်တစ်ဦးနှင့် သာသနာပြုတစ်ဦး ဖြစ်လာခဲ့သည်။ PNG for Christ အစည်းအဝေးများအတွင်း လူ ၉၅ ဦးကို ဗတ္တိဇံခံယူရန် ပြင်ဆင်ပေးခဲ့သည်။ ဘုရားသခင်သည် ဆမ်၏ဘဝကို ပြောင်းလဲခဲ့သကဲ့သို့ပင် ဘဝများကို ပြောင်းလဲရန် သူ့အား အသုံးပြုနေတော်မူသည်။ ဆမ်သည် သူ၏နလုံးသားထဲမှ မျှဝေခဲ့သည်- ကျွန်တော့်ဘဝဇာတ်လမ်းက ကျွန်တော့်လိုလူတွေကို ကူညီနိုင်မယ်လို့ မျှော်လင့်ပါတယ်။ သင်သည် ရုန်းကန်နေရပါက၊ လက်မလျှော့ပါနှင့်။ သင်သည် မည်မျှဆိုးရွားနေပါစေ၊ ဘုရားသခင်သည် သင့်ကိုချစ်တော်မူဆဲ၊ ဂရုစိုက်တော်မူဆဲဖြစ်ကြောင်း သင်သိစေလိုပါသည်။" ဤဇာတ်လမ်း၏ မူရင်းဗားရှင်းကို ဒွန်ဖယ်ဘွန်မှ ရေးသားပြီး South Pacific ရှိ သတ္တမနေ့အဒ်ဗန်တစ်ချာချ်၏ ရုံးသတင်းမဂ္ဂဇင်းဖြစ်သော

Adventist Recordကို မတ် ၂၈၊ ၂၀၂၅ ခုနှစ်တွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။ ခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ပြုပြင်
မွမ်းမံထားသည်။

တဆယ့်သုံးပါတ် ဥပုသ်နေ့အလှူငွေ (Quarterly Mission Project Offering ဟုလည်း
သိကြသော) ကို လှူဒါန်းခြင်းဖြင့် ဆမ်ကဲ့သို့သော လူများကို သင်ကူညီနိုင်ပါသည်။
ဤအထူးလှူဒါန်းငွေသည် Omaura Adventist School of Ministry ရှိ ကျောင်းသား
များအား ပါပူအာ နယူးဂီနီနိုင်ငံတွင် ယေရူနှင့် အခြားသူများအား ဝတ်ပြုကိုးကွယ်
နည်းကို သင်ယူရန် ကူညီပေးမည်ဖြစ်သည်။ သင်၏ သစ္စာရှိသော လှူဒါန်းမှုအတွက်
ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

--000--

အော်လန်ဒီနှင့် ကယ်တင်ခြင်း

အော်လန်ဒီနှင့်နာသန်နီယယ်

ဩစတြေးလျ

မတ်လ ၂၁

အော်လန်ဒီသည် ဩစတြေးလျနိုင်ငံတွင် နေထိုင်သော ကောင်လေးတစ်ဦး
ဖြစ်သည်။ သူသည် သူမိသားစုထဲက အကြီးဆုံးသားဖြစ်သည်။ သူ့ညီငယ်ကို နာသန်
နီယယ်ဟု ခေါ်ပြီး၊ ကောင်လေးနှစ်ယောက်သည် အတူကစားရန်နှင့် အသစ်သော
အရာများကို သင်ယူရန် နှစ်သက်ကြသည်။ အော်လန်ဒီသည် အထူးသဖြင့် စွန့်စား
ခန်းများ၊ ပုံပြင်များနှင့် ဘုရားသခင်အကြောင်း သင်ယူရန် ကြိုက်နှစ်သက်သည်။
တစ်နေ့တွင် အံ့ဩဖွယ်ရာအဖြစ်အပျက်တစ်ခုဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ အော်လန်ဒီအား
"The Rescue" ဟုခေါ်သော အထူးပရောဂျက်တစ်ခုတွင် ကူညီရန် တောင်းဆိုခံခဲ့ရ

သည်။ "The Rescue" သည် ကလေးများနှင့် မိသားစုများအတွက် ပြုလုပ်ထားသော ပျော်စရာနှင့် စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ် ရှိုးတစ်ခုဖြစ်သည်။ ၎င်းသည် အထူးစာအုပ်တစ်အုပ်ကိုတွေ့ရှိသော မိသားစုတစ်စု၏ ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြသည်။ ထိုစာအုပ်သည် ၎င်းတို့ မမြင်နိုင်ကြသော်လည်း၊ ၎င်းတို့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ကောင်းသောအားနှင့် မကောင်းသောအား အကြားတိုက်ပွဲကြီးတစ်ခု ဖြစ်ပွားနေကြောင်း ဖော်ပြသည်။ ဤအဖြစ်အပျက်အားလုံး၏ အလယ်ဗဟိုတွင်၊ သူတို့ကို စောင့်ကြည့်လျက် ကူညီရန် အဆင်သင့်ရှိသော အထူးသူတစ်ဦး ရှိနေသည်။ ထိုသူကို Rescue ဟုခေါ်သည်။ Rescue သည် ခိုင်မာသော၊ ကြံ့ခာသော၊ မေတ္တာတော်နှင့် ပြည့်ဝသောသူဖြစ်သည်။ လူတိုင်းကို ကယ်တင်လိုပြီး မှန်ကန်သောလမ်းကို ရွေးချယ်ရန် ၎င်းတို့အား ကူညီလိုသည်။ ထို Rescue သည် ယေရှုပင်ဖြစ်သည်။

ရှိုးတွင်၊ ကာတွန်းများနှင့် ရုပ်သေးဇာတ်ကောင်များက ဇာတ်လမ်းကို ပြောပြကြသည်။ အော်လန်ဒိုတွင် ကောင်းသည့်အလုပ်တစ်ခုရှိခဲ့သည်။ သူသည် ဂျိုနီဟုခေါ်သော ရုပ်သေးဇာတ်ကောင်တစ်ခု၏ အသံဖြစ်လာခဲ့သည်။ ဆိုလိုသည်မှာ ရှိုးထဲတွင် ဂျိုနီစကားပြောသည့်အခါ၊ ၎င်းသည် အမှန်တကယ်တွင် အော်လန်ဒို၏ အသံဖြစ်နေသည်။ ဂျိုနီ၏အသံဖြစ်ရခြင်းသည် အမြဲတမ်းလွယ်ကူခြင်းမရှိပါ။ အော်လန်ဒိုသည် မှတ်တမ်းတင်စတူဒီယိုထဲသို့ဝင်ပြီး မိုက်ကရိုဖုန်းထဲသို့ စကားပြောရန်လိုအပ်သည်။ မှန်ကန်စွာအသံထွက်သည်အထိ သူ၏စကားများကို ထပ်ကာ ထပ်ကာ ပြောရန်လိုအပ်သည်။ တစ်ခါတရံတွင် ပြီးပြည့်စုံစေရန် ကြိုးစာတစ်ခါ တစ်ရံပြီးပြည့်စုံအောင်လုပ်ဖို့ ကြိုးစားရတာများပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အော်လန်ဒိုသည် လက်မလျှော့ခဲ့ပါ။ သူကြိုးစားပြီး ဆက်သွားခဲ့တယ်။ သူသည် ရှိုးအတွက် သီချင်းအချို့ကိုပါ ဆိုခွင့်ရခဲ့ပြီး ၎င်းကို သူ အမှန်တကယ် နှစ်သက်ခဲ့သည်။

သို့သော် အော်လန်ဒိုသည် The Rescue ကို လုပ်ကိုင်နေစဉ်အတွင်း ပို၍ အထူးခြားဆုံးအရာ တစ်ခုခုဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။ သူသည် ဘုရားသခင်၏ အကြောင်း

ကို ပိုမိုသိရှိလာခဲ့သည်။ ဦးနှောက်ထဲမှာတင် မကဘဲ စိတ်နှလုံးထဲကပါ။ ဂျိုနို၏ ဇာတ်လမ်းကို သရုပ်ဆောင်ရင်း အော်လန်ဒိုသည် သူ၏ကိုယ်ပိုင်ဘဝအတွေ့ အကြံ များထဲက စိန်ခေါ်မှုတွေကို ရင်ဆိုင်နည်းကိုလည်း ရှာဖွေတွေ့ရှိခဲ့သည်။

ဇာတ်လမ်းတွဲတစ်ခုတွင် ဂျိုနိုသည် သူမလုပ်ခဲ့သည့် အရာတစ်ခုအတွက် အပြစ်တင်ခံခဲ့ရသည်။ တကယ်ကို မတရားသလိုခံစားရသည်။ ဒါပေမယ့် အော်ကြီး ဟစ်ကျယ်လုပ်တာ ဒါမှမဟုတ် စိတ်ဆိုးသွားတာမျိုးမလုပ်ဘဲ ဂျိုနိုက သူ့အဖေနဲ့ စကားပြောခဲ့တယ်။ သူ့အဖေက နားထောင်ပေးခဲ့ပြီး ဒီလိုမျိုးဖြစ်ရပ်သည် ယခင်က ကျမ်းစာထဲကလူတစ်ယောက်ဖြစ်သည့် ယောသပ်အား ဖြစ်ပျက်ခဲ့ဖူးကြောင်း နားလည်အောင်ကူညီပေးခဲ့သည်။ ယောသပ်သည်လည်း မတရားစွပ်စွဲခံခဲ့ရသော် လည်း ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ခဲ့သည်။ ဂျိုနို နှင့် သူ၏အဖေသည် ယောသပ်၏ ဇာတ်လမ်းကို အတူတူဖတ်ကြပြီး သူတို့ တည်ငြိမ်ပြီး ခိုင်ခံ့နေစေရန် ဘုရားသခင်ထံ ဆုတောင်းခဲ့ကြသည်။

နောက်တစ်ကြိမ်လည်း ဂျိုနို အနိုင်ကျင့်ခံနေရသည်။ ကျောင်းကို လူတစ် ယောက်က သူ့ကိုရိုင်းပျနေခဲ့သည်။ ဂျိုနိုကို ဝမ်းနည်းပြီးစိတ်ရှုပ်သွားစေခဲ့သည်။ သို့သော် ဂျိုနိုသည် ၎င်းကို တစ်ယောက်တည်း ဖြေရှင်းရန် မလိုအပ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ သည်။ သူသည် အနိုင်ကျင့်သူကို လျစ်လျူရှုနိုင်သည်။ လူကြီးတစ်ဦးထံ အကူအညီ တောင်းနိုင်သည်။ နှင့် အရေးအကြီးဆုံးကတော့ သူခံစားနေရသည်များကို ဘုရား သခင်အား ပြောပြနိုင်သည်။ အော်လန်ဒိုက ဒီဇာတ်လမ်းတွေက လက်တွေ့ဘဝမှာ သူ့ကို အကူအညီဖြစ်စေတယ်လို့ပြောခဲ့သည်။ တစ်ခုခုမှားယွင်းသွားတဲ့အခါ သူ သည် အသက်ပြင်းပြင်းရှူပြီး သူယုံကြည်ရသူကို ပြောပြနိုင်ကာ ဆုတောင်းနိုင် ကြောင်းသိရှိခဲ့သည်။ “လူတွေက မှားယွင်းတဲ့အရာတွေ လုပ်ကြရင်တောင် ဘုရား သခင်က သူတို့ကို ချစ်နေတုန်းပါပဲ” ဟု အော်လန်ဒိုက ပြောခဲ့သည်။ “ပြီးတော့ ဘုရားသခင်က ကျွန်တော့်ကိုလည်း ချစ်နေတုန်းပါပဲ။”လူတွေက အော်လန်ဒိုကို

ဘာကြောင့် The Rescue မှာ ပါဝင်ချင်တာလဲလို့ မေးတဲ့အခါ သူက “အခြားကလေးတွေလည်း ဘုရားသခင်အကြောင်း သိရှိစေချင်လို့ပါ။ ယေရှုသည် သူတို့ကို ချစ်ကြောင်း သိရှိစေချင်ပါတယ်” ဟု ပြုံးပြီး ဖြေခဲ့သည်။ အော်လန်ဒိုဒ်၏မိခင်က သူ့ထဲမှာ ကြီးမားတဲ့ပြောင်းလဲမှုကို သတိထားမိကြောင်း ပြောခဲ့သည်။ သူသည် ယုံကြည်မှု ပိုရှိလာပြီး သည်းခံနိုင်လာသည်။ “သူဟာ ဘုရားသခင်ကို ယုံကြည်ဖို့ သင်ယူနေပါတယ်” ဟု သူမကပြောခဲ့သည်။ “ပြီးတော့ သူဟာ ကလေးတစ်ယောက်အနေနဲ့တောင် ကြီးမားတဲ့အရာတွေကို လုပ်နိုင်တယ်ဆိုတာ သူ့စပြီးသိလာပါပြီ။” ဒါဆို ဘုရားသခင်အတွက် ခြားနားချက်ဖန်တီးဖို့ မင်းအသက်ဘယ်လောက်ရှိဖို့လိုလဲ။

အော်လန်ဒိုကို မေးကြည့်ပါ။ လူကြီးဖြစ်စရာမလိုပါဘူး။ ဘုရား သခင်ကူညီချင်ပါတယ်”လို့ ပြောဖို့သာ လိုအပ်ပါတယ်။ The Rescue ကို ကမ္ဘာတစ်ဝှမ်းရှိ ကလေးများနှင့် မိသားစုများ ယေရှုအကြောင်းကို စိတ်ဝင်စားဖွယ်နှင့် ဖျော်ဖြေရေးနည်းလမ်းဖြင့် သိရှိစေရန် ဖန်တီးထားခြင်းဖြစ်သည်။ အော်လန်ဒိုကဲ့သို့သော ကလေးများကြောင့် ဤတရားတော်သတင်းစကားသည် ဝေးရာကျယ်ပြန့်စွာ ပျံ့နှံ့လျက်ရှိသည်။

၂၀၂၂ ခုနှစ် စတုတ္ထလပိုင်းအတွက် တဆယ့်သုံးကြိမ်မြောက် ဥပုသ်နေ့ ဆပ်ကပ်ရန်အလှူငွေ၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းသည် The Rescue ဇာတ်လမ်းတွဲကို ဖြစ်မြောက်စေရန်ကူညီပေးခဲ့သည်။ တဆယ့်သုံးကြိမ်မြောက် ဥပုသ်နေ့ ဆပ်ကပ်ရန်အလှူငွေ စီမံကိန်းများအတွက် သင်၏ ဆက်လက်ပံ့ပိုးမှုအတွက် ကျေးဇူးတင်ရှိပါသည်။

ထွက်ပြေးတိမ်းရှောင်နေသူ

တီရိုအာ

ဆော်လမွန်ကျွန်းစု

မတ်လ ၂၈ ရက်

ရေးသားသူ ရှားလော့ အစ်ခရနီးယန်း

တီရိုအာသည် မြေစိုင်လမ်းမကြီးပေါ်တွင် လမ်းလျှောက်သွားနေခဲ့သည်။ မျက်ရည်များသည် သူ၏ ဖုန်တင်နေသော မျက်နှာပေါ်တွင် အစင်းအရာများ ကျန်ရစ်ခဲ့သည်။ အမျိုးသမီးအချို့သည် သူတို့ရပ်ကွက်သို့ ပြန်လာစဉ် သူ့ကိုမြင်တွေ့ခဲ့ကြသည်။ တီရိုအာ -အိမ်ကိုအမြန်ပြန်သွားတာ ကောင်းမယ်" ဟု အမျိုးသမီးတစ်ဦးက ပြောသည်။ "မကြာခင်မှာ သွားမှောင်တော့မယ်။" "မပြန်တော့ဘူး" ဟု သူက ခက်ထန်စွာဖြင့်ပြောလိုက်သည်။ "ကျွန်တော် အဲဒီကို မပြန်တော့ဘူး။ သူတို့ ကျွန်တော့်ကို ရိုက်ကြလိမ့်မယ်။" ကောင်လေး၏ ပြင်းထန်သော ခုခံပြောဆိုမှုသည် အမျိုးသမီးများကို အံ့အားသင့်စေခဲ့သည်။ သူ၏ အမည်သည် တီရိုအာ ဖြစ်ပြီး အသက် ၁၀နှစ်ခန့်ရှိကြောင်း သူတို့သိရှိခဲ့ကြသည်။ သူသည် တောင်တန်းဒေသရှိ ကျေးရွာတစ်ရွာတွင် နေထိုင်သော သူ၏ အဒေါ်နှင့် ဦးလေးထံမှ ထွက်ပြေးလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

အမျိုးသမီးများသည်သူ့ကိုအဲဒီမှာထားရစ်ခဲ့၍မဖြစ်နိုင်ခဲ့ပေ။အန်တာဟုခေါ်သောအမျိုးသမီးတစ်ဦးကတီရိုအာကို သူမနှင့်အတူ အိမ်သို့ခေါ်သွားရန် ကမ်းလှမ်းခဲ့သည်။ "အစားအစာနဲ့ ရေချိုးလိုက်ရင် ပိုကောင်းသွားလိမ့်မယ်" ဟု သူမက သူ့အား ပြုံးပြရင်း ပြောခဲ့သည်။ တီရိုအာသည် သူမကို ယုံကြည်စိတ်ချနိုင်သည်ဟု ခံစားရပြီး သူမ၏အိမ်သို့ လိုက်သွားခဲ့သည်။ အန်တာသည် ညစာအတွက် အာလူး၊ စားတော်ပဲ၊ ငှက်ပျောသီးများနှင့် သင်္ဘောသီးအချို့ကို ပြင်ဆင်ပေးခဲ့သည်။ ကောင်လေးသည်

ဗိုက်ဆာလှသဖြင့် စားသုံးခဲ့သည်။ ထို့နောက် သူသည် မျက်နှာသစ်ပြီး အန်တာက သူ့အတွက် ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင် ခင်းထားပေးသော အိပ်ယာခင်းပေါ်တွင် လှဲအိပ်လိုက်သည်။ တီရီအာ နိုးလာသောအခါ စားစရာများ ထပ်မံတွေ့ရှိခဲ့သည်။ တီရီအာသည် သူ၏ ဒေါ်ဒေါ်အသစ်ဖြစ်သူ အန်တာထံ "ကျေးဇူးတင်ပါတယ်" ဟု ရှက်ရှက်ဖြင့် ပြုံးပြလိုက်သည်။ ထိုနေ့သည် သောကြာနေ့ဖြစ်ပြီး၊ နေဝင်ချိန်တွင် မိသားစုဝင်များ စုရုံးဆုတောင်းခဲ့ကြသည်။ တီရီအာသည် အခြားသူများ မာကျောသော သစ်သား ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်ဒူးထောက်ကာ လက်အုပ်ချီသည်ကို ကြည့်ရှုနေခဲ့သည်။ သူလည်း ထိုနည်းတူပြုလုပ်ခဲ့သည်။ နာနတ်သီးနှင့် ငှက်ပျောသီးညစာစားပြီးနောက်၊ သူသည် အိပ်ယာခင်းပေါ်တွင် ကွေးကောက်အိပ်ပျော်သွားပြန်သည်။

ဥပုသ်နေ့မနက်တွင်၊ မိသားစုဝင်များသည် နံနက်စာစားပြီး ဘုရားကျောင်း သို့သွားရန် အဝတ်အစားများ ဝတ်ဆင်ကြသော်လည်း၊ တီရီအာသည် သွားလိုစိတ် မရှိခဲ့ပေ။ ဒေါ်ဒေါ် အန်တာသည် သူ့ကြောက်နေသည်ဟု သတိထားမိပြီး တီရီအာကို အိမ်တွင်နေခွင့်ပြုခဲ့သည်။ နောက်တစ်ပတ်အတွင်းတွင်၊ မိသားစုဝင်များသည် ည တိုင်းဝတ်ပြုကြီးကွယ်ရန်စုရုံးကြသည်။ သူတို့သည် သီချင်းဆိုကြ၊ သမ္မာကျမ်းပုံပြင် နားထောင်ကြ၊ ဆုတောင်းကြသည်။ နောက်ဥပုသ်နေ့ရောက်သောအခါ၊ တီရီအာ သည် ဒေါ်ဒေါ်အန်တာနှင့်အတူ ချာချီသို့ (ဘုရားကျောင်း) သွားရန် သဘောတူလာခဲ့ သည်။ တီရီအာသည် ဥပုသ်နေ့ကျောင်းကို ကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့သည်။ ပုံပြင်များ နားထောင်ရခြင်း၊ သီချင်းဆိုရခြင်းကို သူကြိုက်နှစ်သက်ခဲ့သည်။ ဝတ်ပြုအစည်း အဝေးများတွင် သီချင်းအချို့ကို စတင်သင်ယူနေပြီဖြစ်သဖြင့် ကလေးများနှင့်အတူ သီချင်းဆိုခဲ့သည်။

တီရီအာ၏ မိသားစုသည် သူ့ရှိရာနေရာကို သိရှိသွားပြီး သူ့ကိုသွားရောက် တွေ့ဆုံ ခဲ့ကြသည်။ တီရီအာသည် သူ့ကိုပြန်ခေါ်သွားမည်ကို ကြောက်ရွံ့နေခဲ့သော်လည်း၊ ဒေါ်ဒေါ်အန်တာက သူမနှင့်နေခြင်းက ပိုကောင်းကြောင်း သူတို့ကို ယုံကြည်အောင်

ပြောဆိုနိုင်ခဲ့သည်။ သူ့ကို သူမ၏ကျေးရွာတွင် ဆက်နေခွင့်ပြုရန် သူတို့ သဘောတူခဲ့ကြသည်။ တီရိုအာသည် ကျောင်းတစ်ခါမျှ မနေဖူးခဲ့သလို၊ စာဖတ် တတ်ခြင်း၊ ရေးတတ်ခြင်းလည်း မရှိပါ။ ဒေါ်ဒေါ် အန်တာသည် သူ့ကို ကျောင်းထား ရန် ရည်ရွယ်ထားသည်။ ထိုအတောအတွင်း၊ ယုံကြည်စိတ်ချမှုနှင့် နာခံမှုကဲ့သို့သော သင်ယူရမည့် အခြားသင်ခန်းစာများလည်း ရှိသည်။ တီရိုအာသည် ထွက်ပြေးမသွား မီက ယေရှုအကြောင်း ကြားဖူးခဲ့သော်လည်း၊ ယေရှုသည် သူ့ကိုချစ်ကြောင်း သူမသိ ခဲ့ပေ။ အမှန်စင်စစ်၊ ဒေါ်ဒေါ် အန်တာနှင့် သူမ၏မိသားစုက သူ့ကို ခေါ်ယူကြိုဆိုမှသာ ချစ်ခြင်းမေတ္တာဆိုတာဘာလဲဆိုတာကို သူ့နားလည်ခဲ့သည်။ ယခုအခါ၊ သူတို့သည် သူတို့သည် သူ့ကိုချစ်ကြောင်း၊ ယေရှုသည်လည်း သူ့ကိုချစ်ကြောင်း သူ့ကို သင်ကြား ပြသနေကြသည်။

ဤ ၁၃ ပါတ် သင်၏ ဥပုသ်နေ့အလှူငွေသည် တီရိုအာနေထိုင်ရာ ဗာနူအာတူ နှင့် ဆော်လမွန်ကျွန်းစုရှိ ကလေးများကျန်းမာရေးပရောဂျက်များကို ပံ့ပိုးကူညီရန် အထောက်အကူပြုပါမည်။ သင်၏သစ္စာရှိစွာ လှူဒါန်းမှုအတွက် ကျေးဇူးတင်ရှိပါ သည်။